

DOCUMENT D'OBJECTIUS I PROPÒSITS, I AVANÇ DEL PLA DIRECTOR URBANÍSTIC DEL CENTRE DIRECCIONAL DE Cerdanyola del Vallès

- 1. Memòria**
2. Document inicial estratègic (DIE)
3. Documentació gràfica
4. Annex

Juny 2018

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
**Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme**

INCASÒL
Institut Català
del Sòl

PARC DE L'ALBA
CONSORCI URBANÍSTIC
DEL CENTRE DIRECCIONAL
DE CERDANYOLA DEL VALLÈS

Taula de contingut

Introducció.....	3
1. Presentació. Oportunitat i iniciativa del Pla.....	4
1.1. Objecte del document.....	4
1.2. Context general i justificació de l'àmbit del PDU	5
1.3. Els interessos supramunicipals concurrents en el sector del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès	6
1.3.1. L'interès supramunicipal segons les determinacions del planejament urbanístic i territorial.....	7
1.3.2. L'interès supramunicipal segons les dades globals del sector.....	8
1.3.3. L'interès supramunicipal segons els elements urbanístics i territorials que hi conflueixen	8
1.4. Marc legal	12
1.5. Tramitació del pla director i participació ciutadana.....	12
1.5.1. Formulació i tramitació:.....	12
1.5.2. Participació ciutadana:.....	15
1.5.3. Contingut del document.....	15
2. Anàlisi i diagnosi urbanística.....	16
2.1. Planejament vigent	16
2.1.1. Determinacions del planejament territorial.....	16
2.1.2. Determinacions del planejament urbanístic	18
2.1.3. Determinacions del planejament sectorial i d'altres	21
2.2. Antecedents relatius a l'execució del planejament i la transformació de l'àmbit.....	27
2.2.1. Consideracions prèvies: Societat civil, 20 anys d'implicació.....	28
2.2.2. Execució del planejament.....	31
2.2.3. Projectes d'urbanització i obres executades CONSORCI.....	31
2.2.4. Restauració ambiental dels sòls degradats i abocadors.....	34
2.2.5. Edificacions construïdes	39
3. Objectius i propòsits del PDU	44
3.1. Objectius i propòsits generals.....	44
3.2. Directrius urbanístiques i ambientals generals	44
3.2.1. Integració de les preexistències de planejaments anteriors en el nou planejament	44
3.2.2. Adaptació de l'ordenació a les afectacions sectorials que tenen una incidència urbanística..	45
3.2.3. Compatibilitat amb el patrimoni arquitectònic i arqueològic existent.....	46
3.2.4. Adaptació de l'estructura orgànica de l'ordenació a l'encaix territorial.....	47
3.2.5. Preservació front els riscos d'origen natural o tecnològic	47
3.2.6. Concreció de la proposta d'ordenació d'acord amb la sensibilitat ambiental i la capacitat d'acollida del territori.....	51

3.3. Directrius per una Ciutat saludable	53
3.3.1. Urbanisme i salut	53
3.3.2. Metodologia per a la implementació d'indicadors	54
3.3.3. Determinació d'objectius.....	55
4. Síntesi de les alternatives considerades	58
4.1. Consideracions generals	58
4.2. Alternativa 1.....	61
4.3. Alternativa 2.....	63
4.4. Alternativa 3.....	65
4.5. Justificació de l'alternativa seleccionada	66
5. Descripció de les característiques bàsiques de la proposta	67
5.1. Descripció de l'ordenació proposada.....	67
5.1.1. Sistemes	67
5.1.2. Zones.....	69
5.2. Descripció de la proposta en relació amb l'execució del planejament.....	70
Crèdits.....	71

Introducció

Aquest document es formula a l'empara de la resolució del conseller de Territori i Sostenibilitat, de 3 d'agost de 2017, que determina iniciar el procediment de formulació del Pla director urbanístic del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès i encarregar a la Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme la redacció del document amb la col·laboració de l'Institut Català del Sòl. Així mateix, s'ha comptat amb l'estreta col·laboració del Consorci urbanístic del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès.

La formulació i tramitació del PDU del Centre direccional de Cerdanyola es du a terme per iniciativa del Departament de Territori i Sostenibilitat, de conformitat amb el què estableix per als plans directors urbanístics l'article 76.1 del Text refós de la Llei d'urbanisme aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer (en endavant TRLU), amb l'objectiu general de dotar l'àmbit d'una ordenació urbanística que permeti completar i finalitzar el procés de desenvolupament ja iniciat, ordenació que substituirà les determinacions del planejament actualment vigent en aquest àmbit. El Pla director urbanístic de conformitat amb l'article 56 del TRLU podrà, entre d'altres finalitats, delimitar i ordenar, si s'escau, un o varis sectors d'interès supramunicipal per a l'execució directa d'actuacions d'especial rellevància social o econòmica o de característiques singulars, en coherència amb els objectius previstos en el Pla General Metropolità i el Pla Territorial Metropolità de Barcelona.

Cal assenyalar que la formulació del Pla director compta amb el consens de l'Ajuntament de Cerdanyola de Vallès, així com del Consorci urbanístic del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès, que juntament amb la Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme i l'Incasòl, es reuneixen periòdicament a l'objecte de participar en la definició i concreció dels objectius i propostes del document.

1. Presentació. Oportunitat i iniciativa del Pla

1.1. Objecte del document

La formulació d'aquest document d'objectius i propòsits i avanç respon a la necessitat de donar compliment a les disposicions de la legislació urbanística aplicable als plans directores urbanístics, constituïda pel Text refós de la Llei d'urbanisme, i, en particular, al què estableixen els articles 56 i 157.bis del TRLU.

L'objecte del present document, redactat per la Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme, amb la col·laboració dels serveis tècnics de l'Institut Català del Sòl, és crear el marc urbanístic adequat per acabar d'executar l'àmbit d'interès supramunicipal del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès, delimitant novament el seu àmbit i dotant-lo d'una ordenació que permeti completar i finalitzar el procés de desenvolupament ja iniciat a resultes de la Modificació del PGM 2002, del 2005, del 2008 i del Pla director urbanístic per a la delimitació i ordenació del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès de 2014.

Aquest Document de propòsits i d'objectius generals incorpora la documentació exigida per l'article 106.2 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel que s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme (en endavant RLU), i els articles 18 de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental i 17 de la Llei 6/2009, del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes. El Pla director urbanístic, amb la finalitat d'ordenar el Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès i el seu entorn, de conformitat amb l'article 56.1 del Text refós de la Llei d'urbanisme, que regula el contingut dels plans directores urbanístics, podrà establir determinacions respecte als objectius següents:

- Fixar les directrius per coordinar l'ordenació urbanística d'un territori d'abast supramunicipal (art. 56.1.a)
- Establir determinacions sobre el desenvolupament urbanístic sostenible, la mobilitat de persones i mercaderies i el transport públic (art. 56.1.b)
- Instaurar mesures de protecció del sòl no urbanitzable, i els criteris per a l'estructuració orgànica d'aquest sòl (art. 56.1.c)
- Concretar i delimitar les reserves de sòl per a les grans infraestructures: xarxes viàries, ferroviàries, hidràuliques, energètiques, portuàries, aeroportuàries, de sanejament i abastament d'aigua, de telecomunicacions, (art. 56.1.d)
- Delimitar i ordenar sectors d'interès supramunicipal per a l'execució directa d'actuacions d'especial rellevància social o econòmica o de característiques singulars (art. 56.1.g).

L'objecte del present document és exposar les diferents alternatives considerades i els criteris i objectius que constituïran la base per a formular, una vegada consultats els ajuntaments afectats, el Pla director urbanístic que tindrà per objecte crear el marc urbanístic adequat per a possibilitar l'ordenació de l'àmbit del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès i el seu entorn, en coherència amb les infraestructures ja executades a l'empara dels planejaments anteriors i amb les actuals necessitats d'aquest gran centre direccional de caràcter metropolità en coordinació amb els creixements de sectors contigus. Així mateix, ha d'establir les condicions que han d'emmarcar el seu desenvolupament amb la màxima integració i coherència amb els valors ambientals i paisatgístics del territori, així com preveure, les infraestructures i connexions per al desenvolupament de l'activitat econòmica i residencial, i establir l'ordenació urbanística i els usos admesos amb el grau de definició propi del planejament derivat del sector o sectors que es delimitin per considerar el seu desenvolupament d'interès supramunicipal i enquadrats en el supòsit dels apartats 1.g) i 6 de l'article 56 en relació al 157 bis del TRLU, tot hi modificant si s'escau, les previsions establertes en el Pla general metropolità o planejament derivat per als terrenys inclosos en l'àmbit del Pla director.

1.2. Context general i justificació de l'àmbit del PDU

La dimensió de l'actuació, conjuntament amb els seus objectius i el seu emplaçament territorial, fan que constitueixi una actuació estratègica per al conjunt de Catalunya.

El Centre direccional de Cerdanyola, ja previst en el Pla comarcal de 1974, i delimitat en el PGM-1976, es va localitzar en un punt clau de l'àmbit metropolità de Barcelona, com a lloc de compensació i contrapès de l'àrea central de Barcelona, per a constituir una nova centralitat urbana. Se situa entre els nuclis urbans de Cerdanyola del Vallès i Sant Cugat del Vallès, i entre la Universitat Autònoma i el Parc de Collserola, en el punt d'encreuament del sistema viari de l'AP-7 i la B-30 amb la C-58.

Això fa que sigui un àmbit ben comunicat, propici a la instal·lació d'activitats científiques i tecnològiques relacionades amb la Universitat, a ser el creixement residencial del nucli urbà de Cerdanyola, i a la creació d'una zona lliure de grans dimensions per permetre la connectivitat de Collserola cap al nord fins a Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac.

La delimitació de l'àmbit objecte d'aquest PDU s'ha efectuat considerant i avaluant els criteris que al respecte van seguir els diferents planejaments tramitats anteriorment, des de la delimitació original del centre direccional pel Pla general metropolità de Barcelona de 1976 (PGM-76) fins al Pla director urbanístic de l'any 2014.

D'acord amb els antecedents mencionats, el criteri general d'aquesta delimitació és el següent:

- Incorporar tots els sòls del municipi de Cerdanyola del Vallès que el PGM-76 va delimitar com a centre direccional, amb zones qualificades de centre direccional (clau 11) i els sistemes adscrits o vinculats a aquestes zones, que no es van desenvolupar ni amb el Parc Tecnològic del Vallès, ni amb la Universitat Autònoma.

Respecte els límits originals establerts pel PGM-76, es proposen una sèrie d'ajustos d'acord amb els criteris següents:

- S'ajusta el límit nord per tal d'excloure el domini públic de l'autovia B-30 i l'autopista AP-7.
- S'exclouen de l'àmbit els sòls de la línia ferroviària de Mollet al Papiol.
- S'inclouen els sòls que com a sistemes generals adscrits a l'execució del sector del Parc Tecnològic, no són necessaris per a l'ús inicialment previst, com és part de la superfície qualificada de Protecció de sistemes de la reserva viària dels Túnels d'Horta (clau 9), i els parcs i jardins integrats en el Parc dels Gorgs, encara no urbanitzada i necessària per a l'ordenació del total àmbit del Centre direccional del que formaven part inicialment aquests sòls i que per a una major coherència amb els requisits ambientals, ecològics i de prioritats del Centre Direccional és necessari incloure-s'hi i modificar el seu destí
- S'adapta el límit oest a la topografia i estructura de la propietat, tenint en compte que la construcció del túnel central ja no està prevista en el planejament territorial i sectorial vigent.
- S'adapta el límit est amb el límit del sòl urbà de Cerdanyola del Vallès.

Aquest àmbit en el seu conjunt s'identifica per l'àrea que limita: al nord, amb l'autopista A-7 i l'autovia B-30; al sud amb el límit previst al PGM 1976, amb alguns ajustos sensiblement en paral·lel a la carretera BP-1413, de Cerdanyola a Sant Cugat;; a l'est amb el límit del sòl urbà de Cerdanyola del Vallès; i a l'oest amb el sector urbanitzable delimitat La Pelleria, amb sòls urbans, i amb sòls urbanitzables no delimitats (més enllà del límit que configura la reserva del vial de la sortida del túnel central, i no vinculats amb les claus 11).

Emplaçament

La superfície aproximada dels terrenys objecte del PDU del Centre direccional és de 407 Ha, que conformaran un àmbit objecte de delimitació i ordenació per aquest Pla director, i que s'identifica en els plànols que formen part de la documentació gràfica del present document.

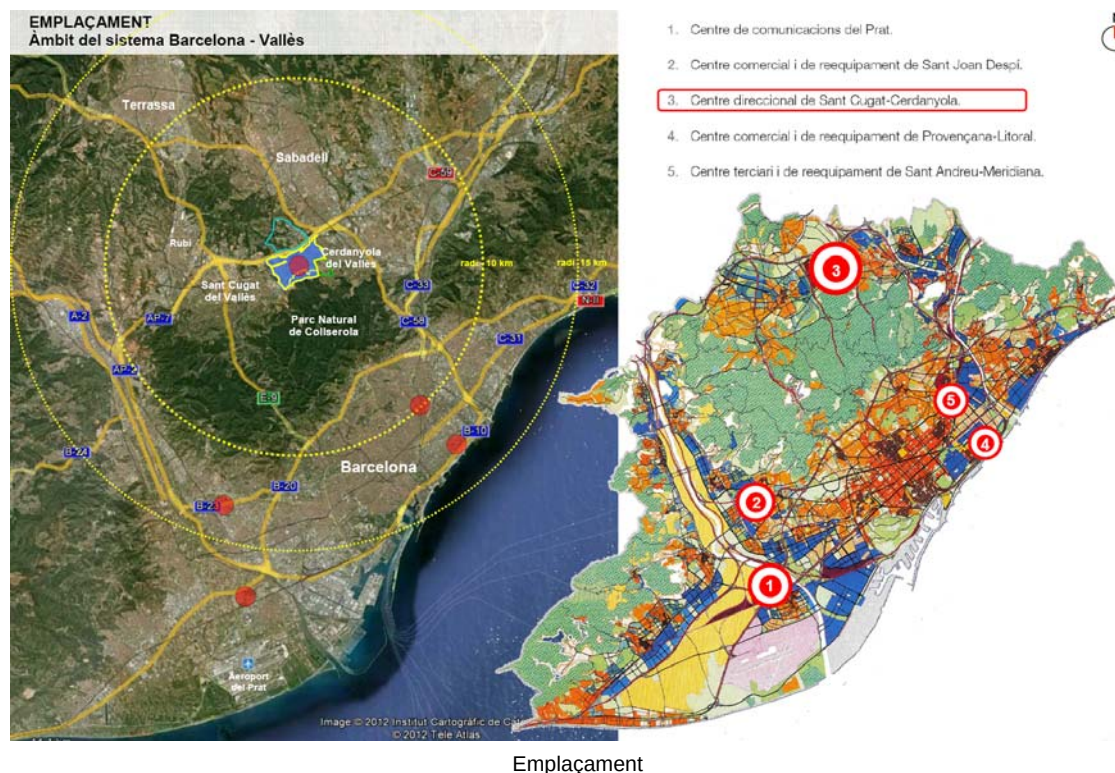
1.3. Els interessos supramunicipals concurrents en el sector del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès

El Centre direccional de Cerdanyola del Vallès és un sector d'interès supramunicipal, atès que, com exigeix l'article 157 bis del TRLU, el seu desenvolupament constitueix una actuació d'especial rellevància social i econòmica, amb característiques singulars i amb una repercussió d'abast clarament supramunicipal malgrat que el seu àmbit se situï dins d'un únic municipi (Cerdanyola del Vallès).

Es tracta, a més, com també exigeix l'esmentat precepte legal, d'un sector situat en un àmbit d'interès territorial segons el planejament territorial.

Concretament, el sector del Centre direccional té un interès supramunicipal des de diversos punts de vista, tant per les determinacions dels planejaments que hi són d'aplicació com per les característiques dels elements territorials i urbanístics que hi conflueixen.

Des de la seva delimitació l'any 1976 fins el dia d'avui, el planejament urbanístic i territorial en aquest àmbit, és a dir, tant el Pla General Metropolità de 1976 com el Pla Territorial de Catalunya de 1995 i el Pla territorial metropolità de Barcelona de 2010, han reconegut la importància d'aquest sector com a nova centralitat urbana de caràcter metropolità.

Aquest interès supramunicipal, però, va més enllà de l'àmbit metropolità. Les característiques dels elements territorials i urbanístics presents (autopista AP-7, futura estació ferroviària intermodal, corredor verd, sincrotró...) tenen una incidència territorial que supera l'àmbit de l'àrea metropolitana de Barcelona. En especial, tant el sincrotró com el parc científic associat, instal·lacions científiques úniques en el sud d'Europa, fan que aquest projecte esdevingui una actuació estratègica pel desenvolupament econòmic, científic i social del conjunt de Catalunya.

A continuació es detallen els elements que justifiquen l'interès supramunicipal i la incidència d'abast superior al metropolità de l'actuació de desenvolupament del Centre direccional des de diversos punts de vista.

1.3.1. L'interès supramunicipal segons les determinacions del planejament urbanístic i territorial

La delimitació del "Centre direccional" en el Pla general metropolità de 1976 ja va comportar el reconeixement de la seva importància estratègica com a nova centralitat metropolitana. Des d'aleshores s'ha mantingut aquesta condició d'actuació estratègica supramunicipal, atès que tant el Pla general territorial de Catalunya (aprobat per la Llei 1/1995, de 16 de març), com el Pla territorial metropolità de Barcelona (aprobat definitivament el 20.4.2010) assignen a aquest àmbit la funció d'esdevenir una nova centralitat urbana de caràcter metropolità.

Concretament, el Pla territorial metropolità de Barcelona estableix, dins de les seves determinacions relatives a les Estratègies urbanes, que l'àmbit d'aquest Pla constitueix una Àrea d'extensió urbana d'interès metropolità i també una Nova centralitat urbana.

Les àrees d'extensió urbana d'interès metropolità es defineixen com aquells sectors de sòl urbanitzable que per la seva dimensió, localització o característiques són d'interès metropolità, i estableix els objectius que els plans urbanístics han de tenir en compte en desenvolupar l'àrea corresponent (article 3.9 de les Normes d'ordenació territorial). Per la seva banda, es consideren Noves centralitats urbanes aquelles noves peces urbanes que, tenint unes bones condicions d'accessibilitat global, poden assolir un paper de centre urbà al servei d'àmbits territorials més grans (article 3.10 de les Normes d'ordenació territorial).

El planejament territorial determina, per tant, que l'àmbit d'aquest Pla director urbanístic és un àmbit d'interès territorial en el qual concorren interessos d'abast supramunicipal.

Grans companyies, moltes internacionals que exigeixen les millors condicions tan per a les pròpies organitzacions com per a les persones que les integren, s'hi han instal·lat perquè han trobat comunicacions, qualitat ambiental, clima i oportunitats propícies pels negocis.

- *Barcelona-Catalonia*

El parc científic i tecnològic del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès, el Parc de l'Alba, és un dels projectes estratègics de l'anomenat Barcelona-Catalonia.

Barcelona-Catalonia és l'aposta de la Generalitat de Catalunya, a través de l'Incasòl, i de l'Ajuntament de Barcelona per promoure el desenvolupament de nous projectes estratègics per a un nou model de ciutat estretament lligat a l'economia del coneixement, i per posicionar Barcelona i Catalunya com a hub de la innovació, en un entorn de potents infraestructures intensives en coneixement i de mobilitat.

Barcelona-Catalonia es concentra a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que destaca pel seu potencial d'inversió i de creixement en activitats innovadores, amb gairebé 7 milions de m² de superfície i capacitat per generar més de 200.000 nous llocs de treball altament qualificats.

- *Les infraestructures de comunicacions*

En l'entorn on se situa el centre direccional cal destacar les següents infraestructures de comunicacions:

- Autovia B-30. Cal destacar la importància d'aquesta via de comunicacions al seu pas per la zona del CiT (Sant Cugat, Rubí i Cerdanyola) ja que genera el 3% del PIB de Catalunya, acull a 10.000 empreses, 50.000 universitaris i concentra gairebé 90.000 llocs de treball.
- Autopista AP-7.
- Futura estació intermodal de ferrocarril.

- Sincrotró Alba

El sincrotró Alba, inaugurat l'any 2010, és la primera instal·lació de Llum de Sincrotró que s'ha construït a Espanya. A més, juntament amb el de Grenoble –de l'àmbit europeu-, és l'únic situat al sud de la línia París-Trieste.

Per tant, és la primera instal·lació d'aquest tipus al sud-oest d'Europa. Actualment només existeixen 49 instal·lacions de llum sincrotró en el món amb les que es pugui comparar, de les quals 16 estan a Europa.

Instal·lacions del Sincrotró Alba

Aquestes instal·lacions reben a uns mil investigadors anualment amb les vuit línies de llum que ja estan en funcionament, i encara seran més quan entrin en funcionament les tres línies que estan en fase de construcció. Gràcies al sincrotró Alba, els investigadors d'aquí no hauran de desplaçar-se a l'estranger a fer recerca a nivell molecular i atòmic, i a més s'atraurà investigadors d'altres països.

La construcció del sincrotró ha comptat amb una inversió de 201 milions d'euros des de 2003, repartits al 50% entre la Generalitat i el Govern espanyol, units en el consorci CELLS (Consorti per a la Construcció, Equipament i Explotació del Laboratori de Llum Sincrotró).

Aquesta instal·lació permet fer importants descobriments científics en àmbits tan importants com la salut, el disseny de nous materials o la creació de microdispositius. En essència, un sincrotró funciona com un microscopi gegantí que permet descobrir els secrets de les estructures de la matèria a nivell atòmic i molecular.

Algunes de les aplicacions que aquest equipament fa possible són l'estudi de les estructures biològiques i les proteïnes; l'anàlisi de virus i bacteries; la creació de nous fàrmacs; el desenvolupament de teràpies mèdiques; el disseny d'objectes nanoscòpics (com ara implants quirúrgics o microdispositius), el disseny de nous materials per a la indústria i l'anàlisi de l'autenticitat de restes històriques i d'obres d'art.

- Parc científic i tecnològic:

A l'entorn del Sincrotró Alba, una de les infraestructures de recerca més importants de la Mediterrània, s'està creant un dels equipaments d'investigació més avançats d'Europa i una plataforma científica tecnològica i empresarial a escala internacional. Tota aquesta activitat contribuirà al desenvolupament de gairebé totes les àrees de coneixement.

El parc científic i tecnològic, amb una capacitat per concentrar 30.000 llocs de treball, està situat en un entorn estratègic que permetrà múltiples sinergies. En un radi de menys de 10 km es podrà relacionar molt directament amb:

- La Universitat Autònoma de Barcelona: Aquesta universitat pública té un dels índex de productivitat científica més alts d'Espanya, reuneix 40.000 estudiants i prop de 600 titulacions de grau i de postgrau.
- El Parc Tecnològic del Vallès: Actualment concentra 140 empreses d'alt i mig contingut tecnològic.
- El Parc de Recerca de la UAB: Aquest parc científic acull 4.000 investigadors i més de 30 centres d'investigació.
- Esadecreapolis: Les seves instal·lacions reuneixen a 1.500 estudiants de màsters universitaris i més de 70 empreses innovadores d'àmbit internacional.

- Barri residencial

Els habitatges del Parc de l'Alba oferiran als nous treballadors la possibilitat de viure molt a prop del seu lloc de treball i afavoriran la conciliació de la seva vida professional amb la vida privada i laboral. També, contribuiran a millorar les actuals dotacions d'habitatges públics i privats que existeix a les primeres corones de la Regió Metropolitana de Barcelona.

- Corredor verd

El centre direccional juga un paper important com a connector ecològic. Forma part del corredor ecològic conegut com a Via Verda, que connecta la serra de Collserola amb el parc natural de Sant Llorenç del Munt - Serra de l'Obac, els quals formen part de l'anomenada Anella Verda.

Connectors ecològics

El projecte d'Anella Verda de la Diputació de Barcelona es concreta, a mitjà i a llarg termini, en la creació d'un sistema natural-rural destinat a conservar la regió metropolitana, entenent com a tal no tan sols els municipis que envolten Barcelona, sinó també les zones del Vallès i el Penedès, limitades per les serralades del Litoral i Prelitoral, estenent-se fins el Montseny, Montserrat, el Garraf, etc. i a més, en la creació de corredors naturals per al trànsit de la fauna.

El Pla d'espais d'interès natural (PEIN), aprovat per Decret 328/1992 va establir, entre els seus objectius, la connexió dels espais d'interès natural mitjançant la preservació de corredors biològics, de forma que s'eviti l'aïllament dels espais naturals protegits, i es puguin considerar com una xarxa articulada (en aquesta línia ha treballat la Direcció General de Patrimoni Natural i Medi Físic de la Generalitat de Catalunya, en la zona de Cap de Creus, Tordera i el Vallès Occidental).

L'any 1997, l'entitat Fòrum Terrassenc per a la Protecció i Ordenació del Paisatge va proposar la definició de la Via Verda de Sant Llorenç - Collserola. La definició va ser ratificada pels plens del Consell Comarcal, i dels ajuntaments de Cerdanyola del Vallès, Sant Cugat, Matadepera, Castellar, Terrassa, Rubí, Sant Quirze i Badia del Vallès (tot i que la Via Verda no coincideix amb sòl del terme municipal de Badia).

El Ple de l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès, en sessió de juny de 1997, va aprovar recolzar la protecció del corredor verd entre Sant Llorenç del Munt i Collserola, tot constituint una comissió de seguiment entre diversos municipis i l'elaboració d'un estudi per a la seva preservació.

L'any 2000, el Parlament de Catalunya, en relació amb la *Moció subsegüent a una interpel·lació sobre la implantació de camps de golf i sobre l'impacte que produeixen en el medi ambient*, (núm. de tram. 300-00174/06) va instar el Govern de la Generalitat, entre d'altres aspectes, a la promoció de la protecció activa de la via verda entre Sant Llorenç del Munt i Collserola. Aquesta instància va ser publicada en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya número 068/06, de 8 de juny de 2000.

Posteriorment, el Ple de l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès, en sessió de desembre de 2000, va acordar:

- Manifestar el consens dels municipis sobre la necessitat de preservar la biodiversitat i la riquesa natural i paisatgística de la comarca del Vallès Occidental;
- Manifestar la voluntat de cercar fórmules per a la protecció d'un Corredor Verd entre Sant Llorenç del Munt i Collserola;
- Encarregar al Consell Comarcal que encapçali les gestions oportunes amb els ajuntaments interessats per tal de crear una comissió intermunicipal que estudiï la viabilitat del Corredor Verd.

1.4. Marc legal

El marc legal bàsic de referència del Pla director urbanístic del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès, és el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme i el Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme.

Aquest PDU per raó del seu àmbit territorial es formula en coherència amb les determinacions del Pla territorial de Catalunya, aprovat per Llei 1/1995, de 16 de març (DOGC núm. 2032); modificat per la Llei 24/2001, de 31 de desembre, que fixa els àmbits d'aplicació dels plans territorials parcials, entre els quals figura l'àmbit metropolità que comprèn les comarques de l'Alt Penedès, el Baix Llobregat, el Barcelonès, el Garraf, el Maresme, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental; i del Pla territorial Metropolità de Barcelona, aprovat per acord del Govern de la Generalitat de Catalunya, ACORD GOV/77/2010, de 20 d'abril de 2010, (DOGC núm. 5627, de 12 de maig de 2010).

Complementàriament amb l'anterior, el PDU del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès, serà coherent amb les determinacions de la Llei 6/2009, de 15 d'abril de 2009, d'Avaluació ambiental de plans i programes (DOGC núm. 5374) i la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.

Serà d'aplicació en el PDU les determinacions del Decret 310/2006, de 25 de juliol pel que s'aprova el Pla d'Infraestructures del Transport de Catalunya-Infraestructures Terrestres: xarxa viària, ferroviària i logística 2006-2026 (PITC), (DOGC núm. 4685, de 13 de juliol de 2006) i legislació sectorial d'aplicació en matèria de carreteres, Llei 37/2015, de 29 de setembre, de carreteres i Reial Decret 1812/1994, de 2 de setembre, pel que s'aprova el Reglament general de Carreteres, quan la competència sigui estatal, i el Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel que s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres i el Decret 293/2003, de 18 de novembre, pel que s'aprova el Reglament de la Llei de Carreteres, quan la competència és autonòmica.

També serà d'aplicació la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària, i la Llei 38/2015, de 29 de setembre, del sector ferroviari, el Real Decreto 2387/2004, de 30 de desembre, pel que s'aprova el Reglamento del Sector Ferroviario.

Serà d'aplicació la legislació reguladora en matèria d'Aigües, Protecció Civil i d'Equipaments comercials.

L'article 56.6 del Text refós de la Llei d'urbanisme, introduït per la Llei 3/2012, regula ex novo els plans directors urbanístics de delimitació i ordenació de sectors d'interès supramunicipal que, entre d'altres determinacions, poden classificar i qualificar el sòl, o amb la finalitat de delimitar sectors de sòl urbanitzable delimitat o de sòl urbà no consolidat, poden modificar la classificació urbanística del sòl o les condicions de desenvolupament previstes pel planejament urbanístic vigent.

Cal destacar que l'article 157 bis.1 del Text refós de la Llei d'urbanisme, introduït també per la Llei 3/2012, estableix que els sectors d'interès supramunicipal són actuacions d'especial rellevància social o econòmica o de característiques singulars que promou l'Administració de la Generalitat mitjançant l'elaboració de plans directors urbanístics l'aprovació definitiva dels quals permet dur a terme directament la transformació urbanística del sòl a l'incorporar l'ordenació detallada del sòl a nivell d'un pla urbanístic derivat, essent per tant d'aplicació, les determinacions i requisits exigibles a aquests instruments.

La planificació urbanística vigent en el municipi de Cerdanyola del Vallès s'adaptarà a les determinacions del Pla director urbanístic en el termini màxim que s'estableixi en el PDU.

1.5. Tramitació del pla director i participació ciutadana

1.5.1. Formulació i tramitació:

El procediment d'elaboració i tramitació del Pla director urbanístic del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès amb les finalitats preteses, s'adequa a les disposicions de la legislació

urbanística aplicable, constituïda pels articles 76.1, 83 i 157 bis del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i als articles 106 i 107 del Reglament de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol.

De conformitat amb el que estableix l'article 76.1 del TRLU, per resolució del 3 d'agost de 2017, el conseller de Territori i Sostenibilitat va acordar la iniciació del procediment de formulació del Pla director urbanístic del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès, i va encarregar a la Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme la redacció del document amb la col·laboració de l'Institut Català del Sòl.

L'article 157 bis.1 del Text refós de la Llei d'urbanisme, introduït per la Llei 3/2012, estableix que els sectors d'interès supramunicipal són actuacions d'especial rellevància social o econòmica o de característiques singulars que promou l'Administració de la Generalitat mitjançant l'elaboració de plans directors urbanístics l'aprovació definitiva dels quals permet dur a terme directament la transformació urbanística del sòl.

Aquests sectors s'han de situar en els àmbits d'interès territorial definits pel planejament territorial, en coherència amb les seves normes, i han de poder garantir una bona accessibilitat a la xarxa de comunicacions. En el cas que l'actuació d'interès territorial no sigui prevista en el planejament territorial, és requisit previ per a la formulació i l'aprovació del pla director urbanístic corresponent l'acord de la Comissió de Política Territorial i d'Urbanisme que reconegui l'interès territorial de l'actuació.

El Centre direccional de Cerdanyola del Vallès, anomenat originàriament Centre Direccional Sant Cugat-Cerdanyola en el Pla general Metropolità 1976 (en endavant PGM) constitueix tal i com s'acredita en aquesta Memòria a l'apartat "*1.3 Els interessos supramunicipals concurrents en el sector Centre direccional de Cerdanyola del Vallès*", un àmbit d'interès supramunicipal, atès que, com exigeix l'article 157 bis del TRLU, el seu desenvolupament constitueix una actuació d'especial rellevància social i econòmica, amb característiques singulars i amb una repercussió d'abast clarament supramunicipal i suprametropolità malgrat que el seu àmbit se situï dins d'un únic municipi (Cerdanyola del Vallès).

No obstant, la Comissió de Política Territorial i d'Urbanisme de Catalunya en data 28 de juliol de 2017, va reiterar, sense que aquest tràmit en aquest supòsit fos preceptiu, l'interès territorial que concorre en aquesta actuació i acordà emetre informe favorable en relació amb la proposta de formulació del Pla director urbanístic per a la delimitació i ordenació del Centre Direccional de Cerdanyola, a la comarca del Vallès Occidental atès l'interès supramunicipal i la rellevància social, econòmica i de característiques singulars d'aquest àmbit d'acord amb el planejament territorial i urbanístic vigent.

Amb caràcter previ a l'aprovació inicial del Pla director urbanístic i d'acord amb el que estableixen els articles 76.1 i 83.1 del Decret legislatiu 1/2010, cal redactar, un Document d'objectius i propòsits generals del referit instrument de planejament, que podrà ser simultani a l'inici de la tramitació d'Avaluació ambiental del Pla si procedeix. Aquest conformarà l'inici del procediment per a la formulació del Pla director, que podrà ser simultani a l'inici de la tramitació d'Avaluació ambiental del Pla si procedeix.

D'acord amb l'article 14.4 de la Llei 6/2009, de 28 d'abril, en la redacció donada per la Llei 10/2011, del 29 de desembre, l'avaluació ambiental del planejament urbanístic es regula per mitjà de la legislació urbanística en els aspectes relatius al procediment i al contingut del l'informe de sostenibilitat ambiental (ara Estudi ambiental estratègic). Això no obstant, des del 12 de desembre de 2014 és aplicable allò establert amb caràcter bàsic a la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental i, així mateix, també són d'aplicació les condicions relatives als supòsits d'avaluació ambiental i als terminis dels procediments administratius pertinents, establerts a la Disposició Addicional 8a de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica.

L'apartat 6. b) de la DA 8a de la ara esmentada Llei 16/2015, inclou els plans directors urbanístics entre els plans sotmesos a avaluació ambiental en funció d'una decisió prèvia d'avaluació ambiental (avaluació ambiental estratègica simplificada en els termes de la Llei

21/2013). Tanmateix, l'article 86 bis.2 del Text refós de la Llei d'urbanisme preveu que, en el cas dels plans urbanístics als quals sigui aplicable el procediment de decisió prèvia, se seguirà directament el procediment d'avaluació ambiental si el promotor considera que el pla s'ha de sotmetre a avaluació ambiental.

El present Pla director urbanístic doncs, se subjectarà al procediment d'avaluació ambiental estratègica ordinària de plans i programes atenent al caràcter estratègic de la reordenació de l'àmbit del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès; constituir un nòdul de connexió entre els espais naturals protegits de la Serra de Collserola i la de Sant Llorenç de Munt i l'Obac, concretament el gran corredor verd previst en el planejament territorial; així com estar creuat per diversos torrents i rieres, a la tipologia dels reblliments de terres i residus existents, i a la voluntat d'assolir la màxima seguretat jurídica, el present Pla director urbanístic se sotmet al procediment d'avaluació ambiental de plans i programes,.

En conseqüència, aquest document d'Avanç del Pla director urbanístic, que incorpora el Document Inicial Estratègic, es tramita als efectes de complimentar el procediment d'avaluació ambiental estratègica ordinària i també als efectes del tràmit de consulta als ajuntaments afectats amb caràcter previ a l'aprovació inicial que estableix l'article 83.1 del Text refós de la Llei d'Urbanisme, i d'acord amb el que preveuen els articles 33 i 37 de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana s'haurà de donar audiència a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, per tal garantir en la redacció del Pla la participació dels ens locals afectats. Tanmateix, i en compliment del que disposa la sentència de data 15 de març de 2017 dictada en el Recurs ordinari 152/2014 contra el PDU de l'any 2014 el present document, en paral·lel al tràmit de notificació i consulta als ajuntaments, se sotmetrà a informació pública per un termini de 1 mes.

La tramitació ambiental s'inicia, per tant, amb la presentació del present Avanç de planejament i el Document Inicial Estratègic (DIE) davant l'òrgan ambiental competent, que efectuarà les consultes als organismes, associacions i particulars necessaris i elaborarà el Document d'abast (DA) en els terminis previstos legalment.

La subsegüent tramitació urbanística del Pla director de conformitat al que estableix el TRLU, serà la següent:

1. Aprovació inicial i provisional per la Comissió Territorial d'Urbanisme l'àmbit metropolità de Barcelona, per correspondre el municipi de l'àmbit del Pla director urbanístic, Cerdanyola del Vallès, a l'àmbit de competencial de l'esmentada Comissió.
2. Un cop aprovat inicialment, el PDU del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès, que incorporarà l'Estudi Ambiental estratègic (EAE), es sotmetrà a informació pública per termini de 45 dies, i es sol·licitaran els informes preceptius als departaments interessats i organismes afectats per raó de llurs competències sectorials, que l'ha d'emetre en el termini d'un mes, llevat d'una disposició que estableixi un termini més llarg. Així mateix, es notificarà als organismes i associacions que estableixi el document d'abast.
3. Finalitzat el termini d'informació pública i consulta, el Pla director urbanístic es sotmetrà al tràmit d'audiència als ens locals compresos en el seu àmbit territorial per termini d'un mes.
4. Abans de l'aprovació provisional es presentarà a l'òrgan ambiental el Document resum, que inclourà el resultat de les consultes realitzades en el període d'informació pública i com aquests han estat incorporats o no en l'Estudi Ambiental Estratègic (EAE) i en els diferents documents que conformen el PDU. L'òrgan ambiental tindrà un termini màxim de 3 mesos per resoldre la documentació ambiental aportada pel promotor (EAE i Document Resum) i redactar de forma expressa la Declaració ambiental estratègica.
5. La Comissió Territorial d'Urbanisme l'àmbit metropolità de Barcelona, previ informe dels redactors, i efectuada la Declaració ambiental estratègica per l'òrgan ambiental, estimarà i/o desestimarà les al·legacions formulades durant el tràmit d'informació pública, i si s'escau, acordarà l'aprovació provisional del PDU amb remissió de l'expedient a la Comissió de Política Territorial i d'Urbanisme de Catalunya.

6. La Comissió de Política Territorial i d'Urbanisme de Catalunya, amb els informes previs adients, emetrà l'informe previ a la resolució definitiva.
7. L'aprovació definitiva, s'acordarà per resolució del conseller de Territori i Sostenibilitat amb expressa consideració dels aspectes ambientals.

1.5.2. Participació ciutadana:

La participació ciutadana en els PDU està garantida per mitjà del procés de tramitació previst legalment en l'article 83 del TRLU, en el qual s'exigeix un tràmit d'informació pública del document aprovat inicialment. Atès que aquest pla se sotmet a avaluació ambiental, també es donarà compliment als tràmits de consulta i d'informació pública propis d'aquest procediment d'avaluació ambiental estratègica ordinària per a la formulació de la declaració ambiental estratègica. Mitjançant l'Oficina de Medi Ambient corresponent i l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès, s'estendrà la informació pública a aquelles administracions públiques afectades i al públic interessat que considerin oportunes.

No obstant això, en el present Pla director urbanístic, aquesta participació a més a més, amb observança del que disposa la ja citada sentència de data 15 de maig de 2017 contra el PDU de l'any 2014, i amb la voluntat de tots els organismes públics implicats en la formulació d'aquest nou document, s'ha dut a terme en una primera fase, amb les presentacions i actes informatius i de comunicació efectuats amb anterioritat a la redacció d'aquest document previstos en el Programa de participació ciutadana redactat pel Consorci urbanístic del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès i aprovat per resolució del conseller de Territori i Sostenibilitat de data 3 d'agost de 2017, tal i com es recull en el document Annex que s'adjunta, com a *Resum d'accions realitzades en el procés de participació*.

Així mateix, la participació ciutadana es complementarà amb els actes que es realitzaran en el tràmit d'informació pública al que es sotmetrà el document aprovat inicialment.

1.5.3. Contingut del document

El present *Document d'objectius i propòsits, i Avanç del Pla director urbanístic del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès* està format pels següents documents:

- Memòria
- Document inicial estratègic (DIE)
- Documentació gràfica
- Annex 1. Resum d'accions realitzades en el procés de participació

2. Anàlisi i diagnosi urbanística

2.1. Planejament vigent

El present document d'objectius i propòsits, es redacta per a l'àmbit del Centre direccional delimitat ja pel Pla general metropolità de 1976, i que posteriorment ha estat objecte de diverses modificacions de planejament per tal de donar resposta als diferents condicionants i requeriments que s'han anat produint en el temps, fins el Pla director urbanístic per a la delimitació i ordenació del citat Centre vigent des del 4 de juny del 2014.

A data d'avui però, aquest darrer instrument de planejament de l'any 2014 ha estat objecte d'alguns pronunciaments judicials que n'han declarat la nul·litat en primera instància, si bé encara no han esdevingut fermes. Aquesta situació, comporta una transitorietat respecte el marc urbanístic del planejament del que ara s'inicia la redacció, que si bé ha de tenir com a punt de partida el Pla director encara vigent, també ha de tenir en compte i com a referència el PGM 1976 i posterior Revisió del Programa d'actuació dels anys 1988-1992 que comportà la desprogramació del sector, per si durant la tramitació, alguna de les sentències recaigudes esdevingui ferma.

2.1.1. Determinacions del planejament territorial

El planejament territorial que és d'aplicació en l'àmbit d'aquest pla director és el següent:

- Pla territorial general de Catalunya (PTGC)
- Pla territorial metropolità de Barcelona (PTMB)

- El Pla territorial general de Catalunya (PTGC)

El PTG, aprovat mitjançant la *Llei 1/1995, de 16 de març, per la qual s'aprova el Pla territorial general de Catalunya*, defineix sis àmbits d'aplicació dels plans territorials parcials, basats en la funcionalitat territorial, i defineix els objectius d'equilibri territorial d'interès general per a Catalunya i, a la vegada, marc orientador de les accions que emprenen els poders públics per a crear les condicions adequades per a atreure l'activitat econòmica als espais idonis i per aconseguir que els ciutadans de Catalunya tinguin uns nivells de qualitat de vida semblants, independentment de l'àmbit territorial on visquin.

- Determinacions relatives al Centre Direccional:

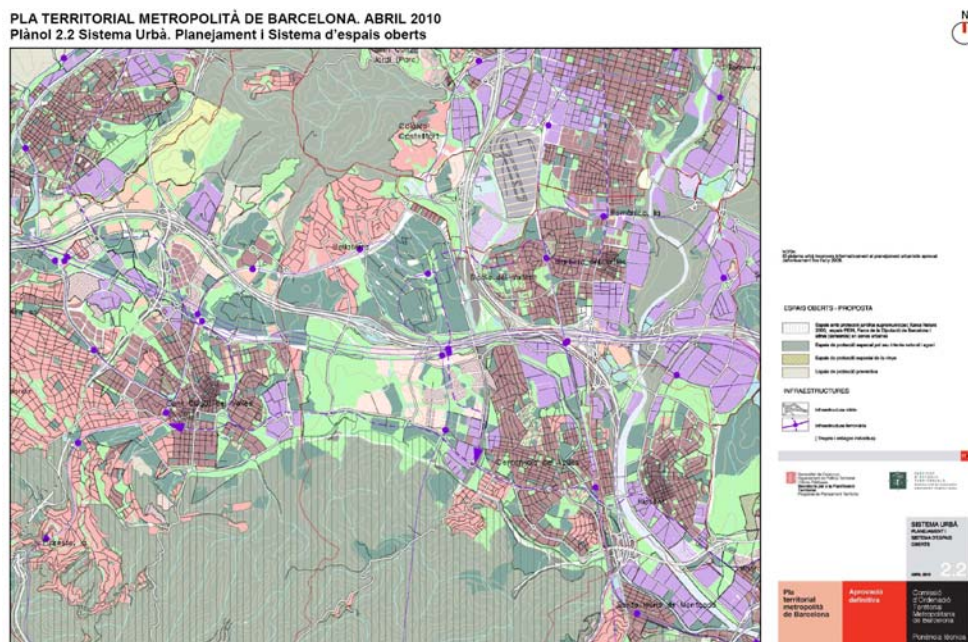
El PTGC proposa per als àmbits que ens ocupen el sistema d'expansió i articulació del sistema central metropolità.

- El Pla territorial metropolità de Barcelona (PTMB)

Els plans territorials parcials són els instruments per a definir els objectius d'equilibri d'una part del territori de Catalunya i el marc orientador de les accions que s'hi emprendran per tal

d'avançar cap a una determinada visió de futur. L'àmbit que ens ocupa es troba inclòs íntegrament al Pla territorial metropolità de Barcelona, aprovat definitivament pel Govern de Catalunya en data 20 d'abril de 2010 (DOGC núm. 5627 - 12/05/2010), que comprèn les comarques del Barcelonès, Baix Llobregat, Maresme, Alt Penedès, Garraf, Vallès Oriental i Vallès Occidental.

Pla territorial metropolità de Barcelona. Plànol 2.2 Sistema urbà

- Determinacions relatives al Centre Direccional:

El Pla recull i proposa actuacions referents al sistema urbà, als espais oberts i al de les infraestructures (tant ferroviàries i de transport públic, com viàries).

- *Sistema urbà:*

Quant al sistema urbà, el PTMB estableix que l'àmbit constitueix una nova centralitat urbana.

- *Sistema d'espais oberts*

Pel que fa als espais oberts, el PTMB fixa la necessitat d'establir un connector (que es considera amenaçat pels continus urbans de Cerdanyola i Sant Cugat) entre tots dos espais d'interès natural. Aquest connector es formalitzaria en una franja situada a l'est del torrent de Can Fatjó.

- *Infraestructures ferroviàries i transport públic*

En relació amb les infraestructures ferroviàries i del transport públic, el Pla estableix diverses actuacions amb incidència directa o indirecta a l'àmbit:

El Pla preveu el reforçament de l'eix de la línia de ferrocarril Martorell-Sant Cugat-Cerdanyola, que creua longitudinalment l'àmbit, amb la creació de vies exclusives de rodalia, mercaderies i d'altres prestacions, de manera que s'incrementarà l'accessibilitat amb aquest mitjà, donat que actualment la línia és d'ús mixt mercaderies/rodalia de Renfe, fet que condiciona la intensitat d'ús.

El Pla preveu la construcció del túnel d'Horta, que ha de permetre la dotació d'una nova línia de ferrocarril Barcelona-Vallès que creua transversalment l'àmbit, paral·lela al seu límit est, de manera que la seva execució ha de permetre millorar l'accessibilitat de l'àmbit i reforçar-ne la centralitat a escala metropolitana al crear un intercanviador amb l'actual línia Martorell-Sant Cugat-Cerdanyola.

Les actuacions destinades al foment del transport públic es completen amb la previsió de dues línies de tramvia (o autobús en plataforma reservada, segons determini l'estudi corresponent).

La primera creuarà l'àmbit longitudinalment, amb un traçat en paral·lel al de la carretera BP-1413 (al límit sud de l'àmbit, en contacte amb la Riera de Sant Cugat); la segona línia seguirà un traçat sensiblement paral·lel a l'esmentada futura línia del túnel d'Horta. Ambdues línies milloraran la dotació de transport públic de l'àmbit a escala local i comarcal.

- Infraestructures viàries

Pel que fa a les infraestructures viàries, el Pla contempla completar el sistema viari longitudinal de l'àmbit, actualment format per les carreteres BP-1413 (d'escala comarcal, de Sant Cugat del Vallès a Cerdanyola, situada al sud de l'àmbit) i l'AP-7 / B-30 (d'escala europea, Autopista del Mediterrani), a través de l'execució del viari paral·lel entre en nou pont que comunica amb la Universitat Autònoma i el nucli de Cerdanyola.

2.1.2. Determinacions del planejament urbanístic

Com s'ha avançat, el marc urbanístic d'aquest àmbit està configurat pel planejament vigent, Pla director urbanístic per a delimitació i l'ordenació del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès, i pel planejament de referència, el Pla General Metropolità de Barcelona.

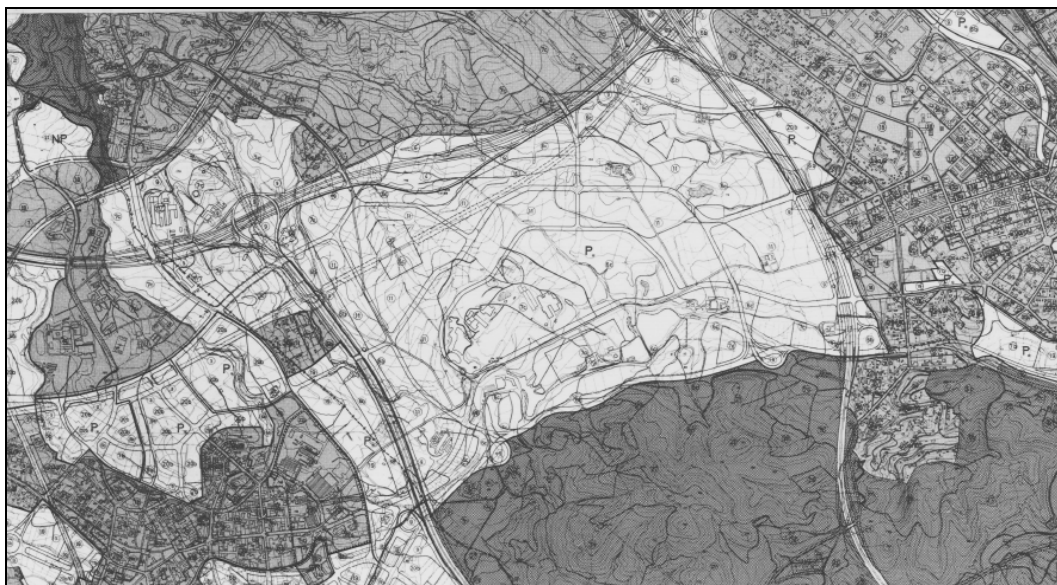
Així mateix, seran d'aplicació les determinacions del Pla especial urbanístic autònom d'infraestructures per a les connexions externes del sector Parc de l'Alba amb l'AP-7 i la B-30, aprovat definitivament pel Conseller de Territori i Sostenibilitat en data 9 de desembre de 2016 (publicat al DOGC número 7314 de data 22 de febrer de 2017).

Des de l'origen del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès amb l'aprovació definitiva del Pla general metropolità l'any 1976 fins a dia d'avui, els terrenys destinats al desenvolupament del Centre direccional han estat objecte de diverses modificacions de planejament per tal de donar resposta als diferents condicionants i requeriments que s'han anat produint en el temps. Aquest llarg procés de desenvolupament urbanístic es pot resumir en quatre etapes, que en síntesi, són les següents:

- El Pla General Metropolità de Barcelona de 1976 i els primers desenvolupaments del centre direccional

Aquesta primera etapa comença amb l'aprovació definitiva del PGM, l'any 1976, i es caracteritza pel desenvolupament d'un primera part del centre direccional: l'Àrea tecnològica del Vallès i la Universitat Autònoma. La resta dels terrenys no desenvolupats van quedar desprogramats. Les fites principals d'aquest període són les següents:

- 1976 Delimitació del centre direccional de Cerdanyola - Sant Cugat, mitjançant l'aprovació definitiva del Pla general metropolità (PGM-1976).

Plànol de Classificació de sòl (E 1:10.000) del PGM-1976

- 1986 Desenvolupament d'una primera part del centre direccional, l'Àrea Tecnològica del Vallès, mitjançant modificació del PGM (MPGM-1986).
- 1987 Desprogramació dels sòls no desenvolupats del centre direccional mitjançant la Revisió del programa d'actuació del PGM pel quadrienni 88-92.
- 1986-92 Desenvolupament de la Universitat Autònoma (àrea IV del centre direccional) mitjançant pla parcial, revisat posteriorment amb d'altres planejaments derivats.

Revisió del programa d'actuació del PGM per al quadrienni 1988-1992

- El planejament del 2002

La segona etapa comença amb la constitució del Consorci del Centre direccional, l'any 2001. Aquesta etapa es caracteritza per la reactivació del desenvolupament del sector, reprogramant els terrenys mitjançant una modificació del PGM, i establint una primera ordenació detallada del sector. Les fites principals d'aquest període són les següents:

- 2001 Constitució del Consorci urbanístic del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès, mitjançant conveni entre l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès i l'Incasòl, per al desenvolupament del centre direccional.
- 2002 Desenvolupament dels sòls que havien quedat desprogramats mitjançant la formulació d'una modificació de PGM (MPGM-2002) i ordenació detallada del sector mitjançant pla parcial (PPU-2002).

- El planejament del 2005-2008

La tercera etapa comença amb la signatura del conveni entre l'Ajuntament de Cerdanyola, el Consorci i l'Incasòl en l'any 2003, en el què s'acorden uns nous requeriments urbanístics pel sector. Les fites principals d'aquest període són les següents:

- 2003 Signatura del conveni en què es fixen els nous paràmetres urbanístics del centre direccional, que sintèticament, són: nova delimitació de la via verda, ampliació dels usos científics, implantació del sincrotró i reducció de l'edificabilitat del sector.
- 2005 Formulació d'una segona modificació de PGM (MPGM-2005) i de pla parcial (PPU-2005) per adaptar el planejament vigent als nous condicionants urbanístics acordats.

- 2008 Formulació d'una tercera modificació de PGM (MPGM-2008) per a la modificació de la densitat d'habitatges, i modificació puntual del pla parcial vigent (MpPPU-2008) per tal de modificar la proposta d'ordenació vigent sense alterar els paràmetres urbanístics bàsics acordats.

- El Pla director urbanístic per a delimitació i l'ordenació del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès 2014 - 2018

La quarta etapa s'inicia amb l'entrada en vigor el 4 de juny del 2014, mitjançant la publicació al DOGC de la resolució del Conseller de Territori i Sostenibilitat de 28 d'abril de 2014, aprovant definitivament el Pla director urbanístic per a la delimitació i ordenació del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès.

L'objectiu general d'aquest Pla fou acabar d'executar el Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès, delimitant novament el seu àmbit i incorporant els sòls qualificats de sistemes generals situats al sud d'acord amb les previsions del Pla General Metropolità de 1976, en compliment de la sentència dictada pel Tribunal Suprem en data 20 d'abril de 2011, així com d'altres situats al Parc Tecnològic, d'acord amb l'escrit de suggeriments formulat per l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès, que com va justificar eren necessaris per una ordenació urbanísticament més coherent i integrada en l'entorn i al servei de l'interès general. Tanmateix es va dotar al referit àmbit d'una ordenació que permetés completar i finalitzar el procés de desenvolupament ja iniciat, tant en l'àmbit delimitat en la Modificació del PGM 2002, del 2005 i del 2008 (planejaments que han estat anul·lats en virtut de les dues sentències dictades pel Tribunal Suprem en data 20 d'abril de 2011 i en data 8 d'octubre de 2013), com al Parc Tecnològic.

Mitjançant el PDU, amb una superfície total de 4.086.704 m², es delimitaren i ordenaren dos sectors d'interès supramunicipal el del Parc de l'Alba i el de Can Costa en l'àmbit originari del Centre Direccional de Sant Cugat-Cerdanyola del PGM de 1976, situats en el terme municipal de Cerdanyola del Vallès.

Els paràmetres bàsics dels dos sectors de sòl urbanitzable delimitat (sector Parc de l'Alba i sector can Costa), segons resulten de l'ordenació del PDU, foren els següents:

Sector Parc de l'Alba

S1 Sector Parc de l'Alba

3.405.592 m²s

Zones	sòl		sostre		habitatges
Zones d'Habitatge / Residencial	196.866 m ² s	5,78%	450.777 m ² st	23,48%	4.088 hab
Comercial PB			11.633 m ² st	0,61%	-
Habitatge lliure (R-HLL)		68,72%	301.779 m ² st	15,72%	2.570 hab
Habitatge protegit. Règim general (RP-RG)		22,01%	96.656 m ² st	5,04%	1.071 hab
Habitatge protegit. Preu concertat (RP-PC)		9,27%	40.709 m ² st	2,12%	447 hab
Zones de Parc de la ciència	689.203 m ² s	20,24%	1.440.347 m ² st	75,04%	
Zones d'Altres aprofitaments	155.707 m ² s	4,57%	28.345 m ² st	1,48%	
	1.041.776 m ² s	30,59%	1.919.469 m ² st	100,00%	
Sistemes					
Equipaments	210.447 m ² s	6,18%			
Espais lliures	1.366.285 m ² s	40,12%			
Vialitat	502.908 m ² s	14,77%			
Altres sistemes	284.176 m ² s	8,34%			
	2.363.816 m ² s	69,41%			
Total Sector Parc de l'Alba					
	3.405.592 m ² s	100,00%			
Superfície computable	3.329.189 m ² s		0,5766 m ² st/m ² s	1.919.469 m ² st	4.088 hab
Superfície no computable	76.403 m ² s				12 hab/ha

Sector Can Costa

S2 Sector Can Costa681.112 m²s

Zones	sòl		sostre		habitatges
Zones d'Habitatge / Residencial	17.525 m ² s	2,57%	62.890 m ² st	39,86%	546 hab
Comercial PB			4.916 m ² st	3,12%	-
Habitatge lliure (R-HLL)			40.582 m ² st	25,72%	353 hab
Habitatge protegit. Règim general (RP-RG)		70,00%	11.595 m ² st	7,35%	129 hab
Habitatge protegit. Preu concertat (RP-PC)		20,00%	5.797 m ² st	3,67%	64 hab
Zones de Parc de la ciència	39.243 m ² s	5,76%	78.486 m ² st	49,75%	
Zones d'Altres aprofitaments	60.544 m ² s	8,89%	16.389 m ² st	10,39%	
	117.312 m ² s	17,22%	157.765 m ² st	100,00%	
Sistemes					
Equipaments	54.971 m ² s	8,07%			
Espais lliures	399.274 m ² s	58,62%			
Vialitat	20.050 m ² s	2,94%			
Altres sistemes	89.505 m ² s	13,14%			
	563.800 m ² s	82,78%			
Total Sector Can Costa					
	681.112 m ² s	100,00%			
Superfície computable	562.692 m ² s		0,2804 m ² st/m ² s	157.765 m ² st	546 hab
Superfície no computable	118.420 m ² s				10 hab/ha

El sistema d'execució previst per aquests dos sectors fou el de reparcel·lació en la modalitat de cooperació, essent l'administració actuant del sector Parc de l'Alba el Consorci urbanístic del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès i del sector Can Costa, l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès.

De conformitat amb la Disposició Transitòria Segona d'aquest Pla director, es tramità i aprovà, el Pla especial urbanístic autònom d'infraestructures per a les connexions externes del sector Parc de l'Alba amb l'AP-7 i la B-30.

El Pla especial, acompanyat pels estudis de trànsit que incorpora com annexos, no es limitava a l'estudi i definició dels enllaços directes del sector del Parc de l'Alba amb la B-30, sinó que feia una anàlisi i proposta global del sistema viari per millorar-ne la capacitat a l'any 2016, i la que pogués absorbir l'increment de mobilitat previst amb el desenvolupament urbanístic del sector Parc de l'Alba, independentment de que la seva execució correspongués al sector o a altres administracions.

2.1.3. Determinacions del planejament sectorial i d'altres

Els plans territorials sectorials són els plans d'incidència territorial que elaboren els departaments en àmbits temàtics de la seva competència. El seu àmbit d'aplicació és tot el territori de Catalunya.

Aquests plans han de contenir una estimació dels recursos disponibles, de les necessitats i dels dèficits, territorialitzats en el sector corresponent. També han de contenir la determinació de les prioritats d'actuació i la definició d'estàndards i normes de distribució territorial.

Els plans sectorials que tenen una incidència en l'àmbit del pla director són els següents:

- **Mobilitat**

- **Pla director de mobilitat (PDM) de la Regió metropolitana de Barcelona 2013-2018**

El Pla Director de Mobilitat (pdM) de la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB) té per objecte planificar la mobilitat de la regió tot tenint presents totes les modalitats de transport, tant de persones com de mercaderies, d'acord amb els principis i els objectius que emanen dels articles 2 i 3 de la Llei de la mobilitat. El pdM desenvolupa al territori el que determinen les directrius nacionals de mobilitat (art. 7.1 de la Llei), en coherència amb les directrius del planejament territorial vigent a la Regió Metropolitana de Barcelona.

El nou PDM 2013-2018 ha analitzat els escenaris prospectius per a l'horitzó 2018 i ha introduït nous criteris i objectius respecte a l'anterior pla 2007-2012 a fi d'adaptar-lo al context social, econòmic ambiental i emergent, a la irrupció de les noves tecnologies de la comunicació, a una realitat local i global que canvia ràpidament, i a un escenari de futur ple d'incerteses. No obstant això, en manté d'altres per donar continuïtat a reptes que segueixen sent estratègics a mitjà i a llarg termini i que estan en sintonia amb els instruments de planificació nacionals i europeus en matèria de mobilitat, energia, seguretat i medi ambient.

- Pla director d'infraestructures (PDI) 2011-2020 de l'Autoritat del transport metropolità

El Pla director d'infraestructures preveu una sèrie d'actuacions en l'àmbit d'influència del centre direccional, en concret:

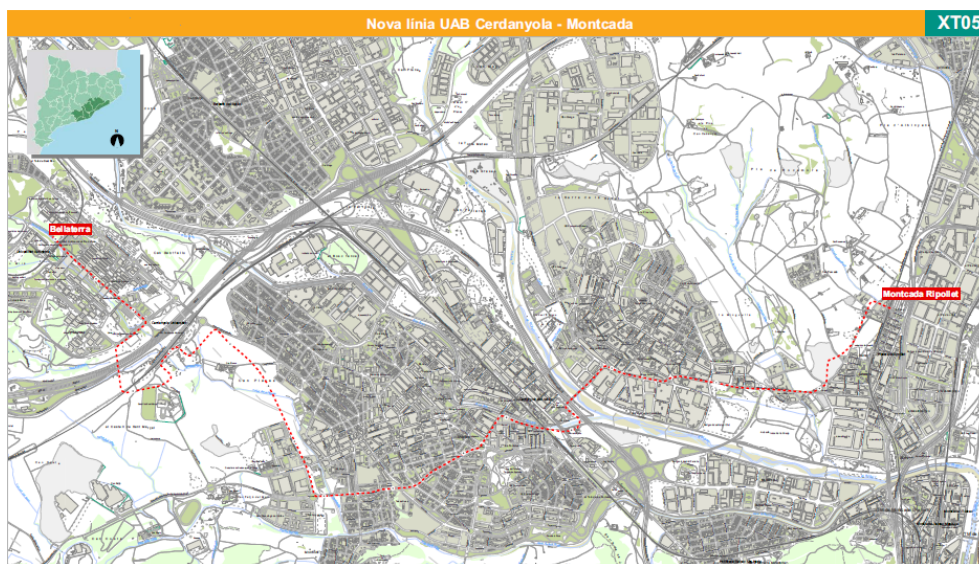
AX13. Perllongament Vallès:

Es planteja un perllongament de l'actual estació de Plaça Catalunya per la Ronda de Sant Pere en direcció al districte del 22@, i d'allà cap a Horta i el Vallès per un nou túnel a través de Collserola, fins enllaçar de nou amb la xarxa d'FGC en un punt a determinar.

Aquesta actuació permet afrontar les necessitats d'increment de la capacitat de la xarxa actual, que encara augmentaran més amb la posada en servei dels perllongaments de Sabadell, Terrassa i per l'augment previst de la mobilitat entre el Barcelonès i el Vallès Occidental. També ajudarà a reduir el temps d'espera a les andanes.

XT05. Nova línia UAB Cerdanyola – Montcada:

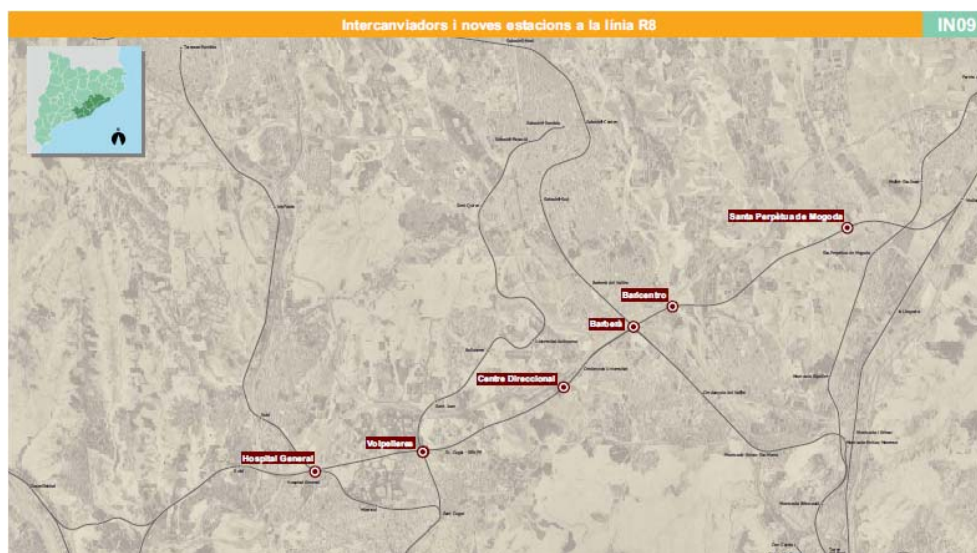
Aquesta nova línia de tramvia s'inicia a la Universitat Autònoma de Bellaterra (UAB), al costat de l'actual estació d'FGC. El traçat continua en direcció sud, fins travessar la línia R8 de Rodalies, on es crea un nou punt d'intercanvi. Després de travessar el Centre Direccional de Cerdanyola, el traçat es dirigeix al centre d'aquest municipi, prop de l'actual estació de Cerdanyola, on hi havia correspondència amb els serveis R4 i R7 de Rodalies.

Pla director d'infraestructures (PDI) 2011-2020

IN09. Intercanviador de la línia R8:

En l'actualitat, la línia R8 del servei de Rodalies consisteix en un servei amb origen Granollers i destinació Martorell pel ramal Castellbisbal - Mollet; la potenciació d'aquest nou servei demana la creació de noves estacions i punts d'intercanvi al llarg d'aquest eix.

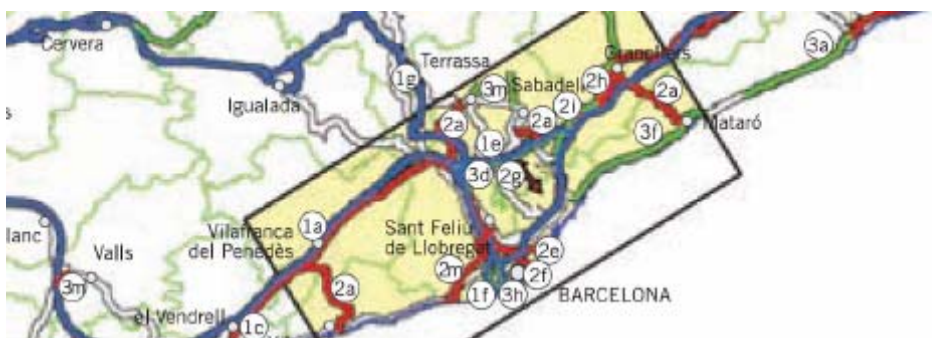

Pla director d'infraestructures (PDI) 2011-2020

- Pla d'infraestructures del transport de Catalunya 2006-2026

El Pla preveu diverses actuacions concordants amb les previsions recollides al Pla Territorial Metropolità de Barcelona i amb el Pla director d'infraestructures de l'Àrea Metropolitana.

En aquest sentit i en referència a les infraestructures ferroviàries, són de destacar, per l'impacte que tindran en l'àmbit del Centre Direccional, les actuacions de dotació del ramal Vallès-Castellbisbal-Mollet, que creua longitudinalment l'àmbit, en ample UIC (amb característiques d'alta velocitat) i el seu desdoblament i indirectament, l'ampliació de la connexió ferroviària a Barcelona des del Vallès, que amb posterioritat a l'aprovació del Pla d'infraestructures s'ha concretat amb la proposta del túnel d'Horta.

El Pla estratègic de la bicicleta a Catalunya és un pla específic recollit per la Llei 9/2003, de la mobilitat de Catalunya, i impulsat pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat.

L'objectiu principal del PEB és potenciar i fomentar l'ús de la bicicleta com a mitjà de transport a tot Catalunya. Aquest objectiu es planifica assolir mitjançant el desenvolupament de nou línies estratègiques, que alhora es concreten en trenta plans d'acció. Les grans línies estratègiques del PEB són els següents:

- a) Identificar, planificar, dissenyar i construir una xarxa territorial.
- b) Millorar les infraestructures de circulació i de seguretat.
- c) Desenvolupar mesures de seguretat contra robatoris.
- d) Impulsar el desenvolupament de normativa específica.
- e) Desenvolupar actuacions per afavorir la intermodalitat.
- f) Desenvolupar programes d'educació, formació i informació.
- g) Impulsar la creació de polítiques i campanyes de promoció.
- h) Fomentar mecanismes de coordinació i participació.
- i) Desenvolupar sistemes d'impuls, seguiment i control.

- **Habitatge i dotacions**

- **Pla territorial sectorial d'habitatge**

El Pla territorial sectorial d'habitatge constitueix el marc orientador per a l'aplicació a tot el territori de Catalunya de les polítiques d'habitatge, principalment les establertes en el Pacte Nacional per l'Habitatge 2007-2016, a partir del màxim aprofitament i la millora dels habitatges existents, i de la construcció de nou habitatge, de manera preferent en sòl urbanitzat i, quan sigui necessari, en sòls urbanitzables, establint així mateix programes orientadors de l'actuació pública en aquestes matèries.

Actualment està en redacció el nou Pla territorial sectorial d'habitatge pel període 2016-2030.

Pla territorial sectorial d'habitatge 2007-2016

- **Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya (PIEC)**

El PIEC és l'instrument jurídic i tècnic mitjançant el qual el Govern de la Generalitat planifica, fomenta i coordina tant la seva actuació com la de la resta d'institucions, organismes i entitats, adreçades a dotar Catalunya dels equipaments que facilitin a tots els ciutadans la pràctica físicoesportiva i contribueixin a fomentar, divulgar i implantar arreu de Catalunya l'esperit que

aquestes pràctiques comporten. Té caràcter de "Pla territorial sectorial" i desplega juntament amb altres plans sectorials el Pla Territorial General de Catalunya.

El PIEC va ser aprovat pel Decret 95/2005, de 31 de maig; i un cop superat l'horitzó del PIEC-2005 i després de l'avaluació corresponent, el Consell Català de Esport (CCE) ha iniciat els treballs de la seva actualització. L'objectiu és adaptar les determinacions del PIEC a la realitat actual del sistema esportiu Català i al planejament territorial desplegat en aquest període, així com estimar la infraestructura esportiva necessària per a l'escenari demogràfic previst al nou horitzó, establert a l'any 2026.

- Pla territorial sectorial d'equipaments comercials

El Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, aprovat pel Decret 379/2006, de 10 d'octubre, és l'instrument per a l'ordenació dels equipaments comercials en l'àmbit territorial de Catalunya. El Pla territorial sectorial d'equipaments comercials és un instrument d'ordenació del territori, previst per la legislació en matèria de política territorial.

- Medi natural i paisatge

- Catàleg de paisatge de la Regió metropolitana de Barcelona

El Catàleg de paisatge de la Regió metropolitana de Barcelona, aprovat definitivament pel conseller de Territori i Sostenibilitat el 15 de gener de 2015, orienta la integració del paisatge en els instruments d'ordenació territorial a diferents escales, des dels plans territorials parcials fins als planejaments urbanístics, tot passant pels plans directors territorials i els urbanístics. S'entenen, per tant, com un instrument que ha de facilitar la imbricació entre el planejament territorial i l'urbanístic pel que fa a la implementació de polítiques de paisatge.

- Pla d'espais d'interès natural (PEIN)

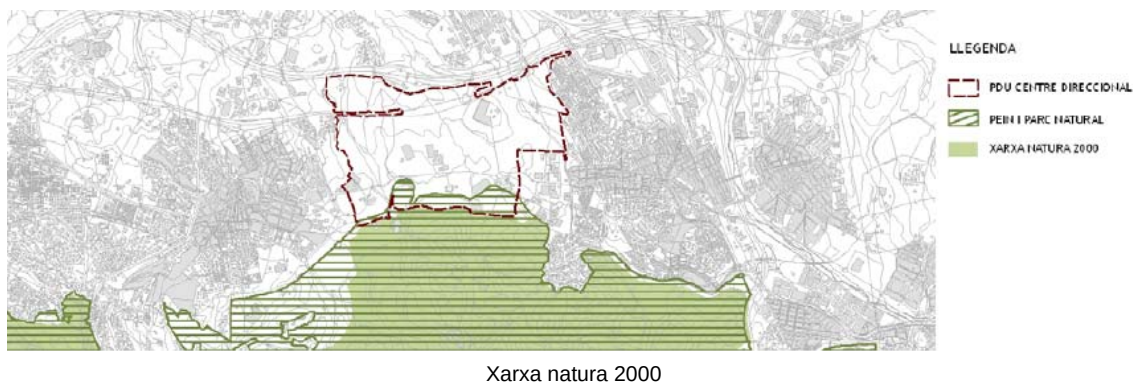
El Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), aprovat pel Decret 328/1992, de 14 de desembre, defineix l'espai de Serra de Collserola amb un total de 7.627 ha. D'aquestes, 1.352 pertanyen al municipi de Cerdanyola, cosa que suposa un 44% del terme. Els límits d'aquest espai es corresponen amb els del Pla especial d'ordenació i protecció del medi natural del Parc de Collserola, amb exclusió del sòls classificats com a urbans o urbanitzables pel Pla General Metropolità. Al municipi de Cerdanyola hi ha alguns d'aquests sòls a la perifèria del Parc i també dins del mateix, de manera que el PEIN presenta aquí uns límits interns.

Manca una proposta de connexió sobre espais naturals que resolgui l'aïllament actual entre les diverses peces del PEIN al Vallès Occidental i a les comarques veïnes.

- Xarxa natura 2000 (XN2000)

La Directiva hàbitats crea la xarxa ecològica europea coherent de zones especials de conservació anomenada Natura 2000. Aquesta té per objectiu garantir el manteniment (o el restabliment) en un estat de conservació favorable dels hàbitats i els hàbitats de les espècies en la seva àrea de distribució natural.

No hi ha espais inclosos en la XN2000, tot que en alguns punts el sector limita amb aquesta pel sud, concretament amb la Serra de Collserola.

Xarxa natura 2000

No obstant, els límits del PEIN i del Parc Natural de Collserola sí que es troben ubicats abastant una franja meridional de l'àmbit del Centre Direccional. Aquest fet es transmet al sector amb una servitud de permeabilitat, generant la necessitat d'una zona lliure de grans dimensions per a permetre la connectivitat cap al nord, travessant el Vallès, fins a la Serra de Sant Llorenç l'Obac.

- Parc Natural de la Serra de Collserola

Declaració de la Serra de Collserola com a Parc Natural mitjançant el *Decret 146/2010, de 19 d'octubre, de declaració del Parc Natural de la Serra de Collserola i de les reserves naturals parcials de la Font Groga i de la Rierada-Can Balasc*.

Els objectius bàsics del Parc Natural de la Serra de Collserola són:

- a) La protecció, conservació i millora del seu patrimoni natural i dels valors geològics, biològics, ecològics, paisatgístics, etnològics, agrícoles i culturals inclosos en el seu àmbit, com a recurs ambiental estratègic en el si de l'àrea metropolitana de Barcelona.
- b) L'establiment d'un règim de gestió activa i directa adreçada a mantenir la viabilitat ecològica a llarg termini dels ecosistemes naturals i seminaturals del Parc, així com de les espècies que hi estan associades.
- c) La implantació d'una regulació i zonificació dels usos i les activitats de caràcter educatiu, científic, forestal, cinegètic, agrícola, recreatiu, turístic i urbanístic de l'espai natural protegit, per tal d'integrar i fer compatibles aquestes activitats amb les finalitats de conservació del patrimoni natural i de la biodiversitat del Parc.
- d) La implantació d'un règim que permeti superar l'aïllament de la Serra de Collserola, que eviti la fragmentació i la pèrdua dels espais agroforestals que conté, que aportí serveis ambientals al conjunt de la ciutadania, i que incorpori solucions als problemes i les necessitats metropolitanes sense sacrificar la qualitat ambiental del seu àmbit.
- e) El foment de la recerca i la promoció de Collserola com a espai de coneixement.

- Energia

- Pla d'energia i canvi climàtic de Catalunya 2012-2020

El Pla d'energia i canvi climàtic de Catalunya preveu com a acció estratègica transversal actuar en el Model territorial i urbanístic. Considera la regulació urbanística i d'edificació com a factors molt importants a l'hora de facilitar el disseny d'edificis energèticament més eficients.

En aquest sentit, el pla proposa donar un fort impuls a una arquitectura i a un urbanisme enfocats cap a la sostenibilitat, assegurant que els plans d'ordenació urbana aprovats per l'Administració pública, així com les llicències de construcció, s'ajustin a paràmetres d'estalvi i eficiència energètica i d'utilització de les energies renovables.

- Pla estratègic per al desplegament d'infraestructura de recàrrega per als vehicles elèctrics 2016-2019 (PIRVEC)

El Pla estratègic per al desplegament de la infraestructura de recàrrega per als vehicles elèctrics a Catalunya (PIRVEC) té per objectiu garantir el subministrament d'energia elèctrica als ciutadans i empreses per avançar cap a una mobilitat més eficient i més neta i aconseguir minvar les barreres que actualment llastren el desenvolupament d'aquesta tecnologia.

La mobilitat elèctrica en el transport rodat contribuirà a incrementar l'eficiència energètica, reduir les emissions contaminants, integrar les energies renovables, millorar la qualitat de l'aire a les ciutats i reduir l'alta dependència del petroli que té Catalunya.

A més, el Pla està alineat amb la Directiva 2014/94/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2014, relativa a la implantació d'una infraestructura per als combustibles alternatius.

2.2. Antecedents relatius a l'execució del planejament i la transformació de l'àmbit

En execució de les determinacions dels instruments de planejament anteriorment aprovats en l'àmbit del Centre direccional s'ha dut a terme la transformació en els aspectes següents:

- Per una banda, s'ha produït la transformació física de l'àmbit amb l'execució d'una part de l'obra d'urbanització prevista i la construcció d'algunes edificacions en l'àmbit del sector Parc de l'Alba delimitat pel PDU de l'any 2014.
- D'altra, i en relació al ja citat sector Parc de l'Alba, es produí la transformació jurídica dels terrenys amb la inscripció del Projecte de reparcel·lació al Registre de la Propietat. En el sector Can Costa també delimitat pel PDU del 2014, no s'ha iniciat el procés de gestió jurídica corresponent.

Fotografia aèria de l'àmbit, any 2014

2.2.1. Consideracions prèvies: Societat civil, 20 anys d'implicació

Aquest apartat té com a objectiu resumir cronològicament les principals aportacions realitzades durant aproximadament aquests últims 20 anys pels diferents col·lectius del Vallès que des d'aleshores treballen per a què el planejament de tota aquesta gran peça de terreny que connecta Sant Cugat i Cerdanyola sigui una oportunitat per dissenyar un territori més respectuós amb el medi ambient i les persones.

Tots els treballs crítics i propositius d'aquests col·lectius aporten elements de reflexió a l'hora de dibuixar el nou planejament i de presentar les alternatives, que es proposen i s'incorporen en el present Document d'objectius i propòsits que se sotmet a la corresponent informació pública, per tal que es puguin formular els suggeriments que es considerin.

Des que es van iniciar els treballs de redacció del planejament urbanístic que havia de desenvolupar el Centre Direccional previst pel Pla General Metropolità de 1976, entitats locals van voler manifestar la seva posició com a forces de proposició pel Vallès i per Cerdanyola en particular, integrant preocupacions ecològiques en les reflexions sobre el planejament d'aquesta peça de terreny que avui dia conforma el Parc de l'Alba.

En primer lloc, cal fer esment del col·lectiu Via Verda creat a finals dels 90 per defensar el projecte ambiental destinat a evitar la urbanització de la faixa de terrenys que connecta el Parc de Collserola amb el de Sant Llorenç del Munt i que inclou la plana entre Cerdanyola i Sant Cugat on es troba el Parc de l'Alba. La idea central de l'associació ha sigut impedir la creació d'un continu urbà i consolidar, per contra, en tot aquest territori espais lliures-naturals de tipus agrícola o boscos. Entre els 10 objectius del col·lectiu definits el 1996, s'hi troben per exemple la conservació de la diversitat biològica i paisatgística, la rehabilitació i la restauració dels indrets naturals malmesos o el foment i divulgació de la via verda com a connector biològic.

La via verda Sant Llorenç-Collserola dins el conjunt de vies del Vallès (document de Via Verda)

Via Verda, a més de defensar el seu projecte ambiental, s'ha interessat també per l'encaix de les peces que conformen el territori. A tall d'exemple, cal esmentar el campus de la UAB, universitat creada fa tot just 50 anys. En un document del 1997 elaborat amb el suport de l'ajuntament de Cerdanyola i la col·laboració de diverses entitats de la ciutat i titulat "Cerdanyola: la Ciutat de la Universitat", Via Verda proposava el projecte de fondre la UAB i Cerdanyola en una única estructura per tal de "Portar l'Autònoma a la Ciutat".

En aquest mateix document, Via Verda remarca que l'espai disponible per al creixement del campus de la UAB comença a col·lapsar-se i que s'està al límit del que permet la protecció

ambiental. L'anàlisi de l'associació fa també referència a la necessària especialització de la ciutat i a la seva diversificació social que permetria aquesta fusió.

Pel que fa als punts més directament relacionats amb el mateix Parc de l'Alba (tot i l'òbvia interrelació entre tots els aspectes), Via Verda veu el Centre Direccional com l'espai que ha de completar la Universitat fins a connectar-la amb el Parc Tecnològic del Vallès (el 6è dels 8 mecanismes de disseny territorial que proposa el document) i fa diferents propostes amb l'objectiu de millorar les comunicacions i la connexió amb el cor de la ciutat i amb el propòsit de protegir i/o recuperar el medi natural.

El Parc de l'Alba vist des de la terrassa de l'edifici Eureka de la UAB amb el castell de Sant Marçal i el pont sobre l'AP7

Aquestes propostes es van anticipar a la reedició del planejament urbanístic del Centre Direccional i suposaven una re-interpretació del concepte urbanístics de centre direccional, en la línia del model iniciat per la UAB i en contra la idea d'un polígon residencial i industrial convencional.

Mitjançant jornades com l'organitzada a la UAB el 2001 sobre el tema "Reflexions a l'Autònoma sobre el Campus de la UAB, el túnel d'Horta, el Centre Direccional de Cerdanyola, la Via Verda Sant Llorenç – Collserola i altres projectes i propostes que afecten a aquest sector de la comarca del Vallès", Via Verda fa un treball de divulgació per fer avançar les seves propostes.

En un document ulterior del 2002, Via Verda descriu les mancances que considerava que presentava el Centre Direccional d'aleshores i sostenia que aquest deixava de banda la UAB i la seva integració a Cerdanyola.

Aquest treball va nodrir la reflexió de partits polítics com ERC o ICV que, entre el 2000 i el 2002, van portar al Parlament preguntes, mocions i projectes de llei en relació amb la necessitat, entre altres coses, d'un corredor verd.

Així, el Parlament de Catalunya, en relació amb la *Moció subsegüent a una interpel·lació sobre la implantació de camps de golf i sobre l'impacte que produeixen en el medi ambient*, (núm. de tram. 300-00174/06) va instar el Govern de la Generalitat, entre d'altres aspectes, a la promoció de la protecció activa de la via verda entre Sant Llorenç del Munt i Collserola. Aquesta instància va ser publicada en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya número 068/06, de 8 de juny de 2000.

Posteriorment, el Ple de l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès, en sessió de desembre de 2000, va acordar:

- Manifestar el consens dels municipis sobre la necessitat de preservar la biodiversitat i la riquesa natural i paisatgística de la comarca del Vallès Occidental;
- Manifestar la voluntat de cercar fórmules per a la protecció d'un Corredor Verd entre Sant Llorenç del Munt i Collserola;
- Encarregar al Consell Comarcal que encapçali les gestions oportunes amb els ajuntaments interessats per tal de crear una comissió intermunicipal que estudiï la viabilitat del Corredor Verd.

En aquest context, el projecte de l'administració relatiu a l'estructuració de tot aquest espai entre Sant Cugat i Cerdanyola, va evolucionar: el 29 d'octubre del 2003 es va signar un conveni entre l'INCASÒL i l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès que reconeixia, entre d'altres aspectes, la necessària preservació de la Via Verda Sant Llorenç – Collserola. Alhora, es va acordar dur a terme una reducció del coeficient d'edificabilitat del sector del 0,63 m²st/m²sòl a 0,56 m²st/m²sòl (el PGM permetia, inicialment, fins a un 0,81) i es va fixar una amplada de 1.000 metres pel corredor biològic.

Més endavant, les propostes de Via Verda en el context del Vallès van ser recollides pel Pla Territorial Metropolità del 2008 (PTMB).

Més recentment, s'han incorporat al debat dos aspectes molt concrets en relació amb el Parc de l'Alba: la qüestió dels abocadors, especialment el de Can Planas, i el tema de la mobilitat amb la proposta del tramvia del Vallès.

Pel que fa a la mobilitat, s'ha de mencionar la creació el 2009 de la Plataforma pel Transvallès. Segons aquest col·lectiu, la mancança en matèria de transport públic no és l'enllaç Vallès-Barcelona sinó la connexió transversal. Consideren que, mentre un tren per Horta costaria pel cap baix 2.000 milions d'euros, l'alternativa d'un tramvia que connectés Cerdanyola amb les estacions de tren ja existents seria més racional.

En relació a la necessària millora del transport públic, cal també mencionar el treball de l'arquitecte Manel Larrosa que, el 2011, presenta un document amb la proposta de racionalitzar les obres previstes de perllongament dels Ferrocarrils de la Generalitat amb la idea de fer-los passants dins del Barcelonès i eliminar el seu caràcter de línies finals contemplat pel Pla Territorial Metropolità de Barcelona. . Aquesta línia ferroviària podria anar molt més propera al nucli de Cerdanyola (per la reserva viària del túnel d'Horta, ja desprogramat) i entrar a la capital per l'actual túnel de Meridiana.

Pel que fa als abocadors, la sensibilitat de la societat en matèria de salut pública explica la creació el 2015 de la plataforma cerdanyolenca Stop Direccional, com a continuïtat de la plataforma Cerdanyola Sense Abocadors creada el 2007 i que havia fet el seu últim acte públic el 2014. Stop Direccional, que s'ha dissolt aquest any, advocava per la descontaminació total de la Plana del Castell especialment l'abocador de Can Planas. Stop Direccional rebutja el concepte de remediació, ja que aquest no resol el problema mediambiental de la ciutat. Exigeix que els abocadors siguin buidats dels seus continguts acumulats durant els anys anteriors als seus tancaments (i no pas segellats i monitoritzats). Pel que fa al planejament, un cop descontaminada la Plana, Stop Direccional aposta per la "Proposta Zero", que consisteix en aturar les llicències de construcció – deixant només les que ja s'han donat -, i convertint la resta de la plana en una gran zona verda.

La qüestió dels abocadors és també cabdal pel col·lectiu Refem (Refem el Centre Direccional) creat a Cerdanyola el 2016, que té com a prioritat que la revisió del PDU, segons el seu parer, trobi una solució definitiva al problema dels abocadors, especialment els de Can Planas i Elena.

Així mateix, el col·lectiu reclama pel Parc de l'Alba un reequilibri a favor d'usos de recerca i sostenibilitat i disminuir l'ocupació del territori per minimitzar l'impacte del creixement urbanístic a favor de la via verda. Pel que fa als habitatges, el col·lectiu creu que cal potenciar una ciutat més compacta i proposa que el límit residencial estigui marcat per la riera de la UAB, que hauria de ser un connector amb el campus. Refem aposta per la desprogramació definitiva de vials com el túnel d'Horta o la ronda Sud que consideren obsolets i per la reducció d'activitats,

com la del projecte de gran àrea comercial, per disminuir la mobilitat i apostar per opcions sostenibles com la del TramVallès.

El conjunt de les propostes i reivindicacions de Refem està recollit en un manifest en 12 punts anomenat "Per una plana del castell neta i equilibrada".

Per acabar, cal citar un document recent del 2017 de l'arquitecte Manel Larrosa anteriorment esmentat, en què presenta els elements conceptuals d'una possible ordenació de la zona del Parc adjacent a Cerdanyola. Aquest treball titulat "Cerdanyola, façana oest – una oportunitat que refà tot el municipi" proposa un seguit d'oportunitats i requeriments com, per exemple, una façana que refaci la ciutat, una nova àrea relacionada amb el nucli antic, un espai no segregat o pocs vials, etc.

2.2.2. Execució del planejament

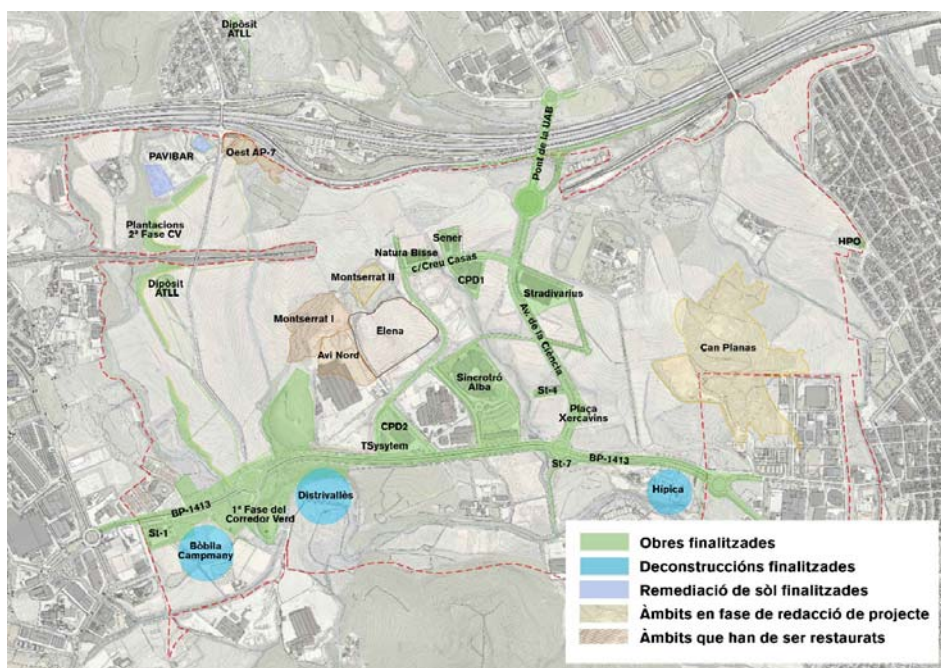
En execució i compliment de les determinacions del Pla director de l'any 2014, en data 5 de març de 2015 el Consell General del Consorci urbanístic del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès va aprovar definitivament els Projectes d'urbanització i de reparcel·lació del sector **Parc de l'Alba**. El de reparcel·lació fou inscrit al Registre de la Propietat de Cerdanyola número 1 en data 6 d'agost de 2015.

Per tant, l'actual estructura de la propietat del sector Parc de l'Alba respon a la citada inscripció, sens perjudici de les transmissions posteriors que s'hagin pogut dur a terme.

El sector **Can Costa** resta pendent de desenvolupament i gestió urbanístiques.

En qualsevol cas la informació relativa a l'estructura de la propietat dels sòls inclosos en l'àmbit del nou pla director, s'incorporarà en el document de planejament per la seva aprovació inicial.

2.2.3. Projectes d'urbanització i obres executades CONSORCI

Principals obres d'urbanització executades

La definició de les característiques bàsiques de la urbanització del conjunt del sector Parc de l'Alba es van determinar en els estudis d'obres bàsiques dels plans parcials dels anys 2005 i 2008, els quals es van executar parcialment. En execució del Projecte bàsic d'urbanització aprovat el 5 de març de 2015 en desenvolupament del PDU 2014, s'han executat altres trams de vialitat del sector.

La inversió en obra urbanitzadora executada que s'identifica esquemàticament al plànol d'informació *Estat actual d'execució de l'obra d'urbanització*, ascendeix a uns 94 milions d'euros de P.E.C abans d'IVA. Les obres han estat rebudes per part de l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès.

A continuació es relacionen les obres executades

Obres de urbanització:

- Projecte de Millora de la connectivitat del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès amb les autopistes A-7 i B-30.
- Projecte de Tractament dels Alçats, Defenses i Acabats del Pont sobre l'Autopista AP7-B30 entre el Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès i la Universitat Autònoma.
- Projecte d'Urbanització dels Vials a l'Entorn del Sincrotró i Connexió amb la B-30 en l'àmbit del Pla Parcial del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès.
- Projecte d'ampliació de la carretera BP-1413 en l'àmbit del Pla Parcial del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès.
- Projecte Complementari núm.1 d'ampliació de la carretera BP-1413. Tram: Sant Cugat del Vallès.
- Projecte d'Urbanització de l'Eix-b des de la ST-2 fins a l'eix-3a en l'Àmbit del Pla Parcial del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès.
- Projecte executiu de la plaça B en l'àmbit de l'eix de la ciència a Cerdanyola del Vallès.
- Projecte Constructiu de Reposició de la Derivació G de l'Abastament del Ter. Projecte executat per ATLL.
- Projecte d'abastament al Centre Direccional. Projecte dels dipòsits executat per ATLL.
- Projecte constructiu del primer tram (240 m.) de la canonada de distribució del dipòsit nord de Cerdanyola del Vallès. Associat al Modificat nº 1 del projecte Projecte d'Urbanització dels Vials a l'Entorn del Sincrotró i Connexió amb la B-30 en l'àmbit del Pla Parcial del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès.
- Projecte Complementari núm.1 d'implantació de serveis a l'entorn del pont sobre l'autopista AP-7/ B-30, entre el Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès i la Universitat Autònoma de Barcelona.
- Projecte d'Execució de les xarxes de District Heating and Cooling del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès. Fase I –A.
- En virtut del Conveni amb Gas Natural:
- Nova ERM de APB/APA-MPB i la seva connexió a la xarxa d'altra pressió de 36 bar.
- Canalització de longitud aproximada de 2.500 metres (1200 metres d'escomesa, més 1300 metres de relleigament) en Alta Pressió 16 i canonada d'acer de 4" de diàmetre i de 1.000 metres de longitud total, a les cogeneracions ST02, ST03, ST04 i ST05.
- Central de Poligeneració ST-4.
- Subestació Elèctrica de Codonyers.
- Projecte d'Urbanització dels eixos 2A i 2C en l'àmbit del Pla Parcial del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès (aquest projecte es va tramitar amb el planejament del 2008 vigent, però la finalització de les obres es va produir el 9 de desembre de 2014, després de l'aprovació definitiva del nou PDU).
- Projecte d'Urbanització del camí 4 del Sector del Parc de l'Alba.
- Projecte d'urbanització dels eixos B, 3B i C a l'entorn de les parcel·les PC2 04 al Parc de l'Alba.
- Projecte d'Urbanització de l'eix 2A1 entre el PK 0+160 i el PK 0+280 a l'àmbit del sector del Parc del Alba del P.D.U, de Cerdanyola del Vallès

A banda de les obres pròpies d'urbanització s'han dut a terme altres obres de remediació de sòls degradats i abocadors, que s'especifiquen en l'apartat 2.3.3 d'aquesta Memòria i que es

corresponen als projectes següents:

Obres Ambientals. Restauració d'espais naturals

- Projecte d'ordenació del corredor verd del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès. Fase 1A: Restauració paisatgística als voltants de la carretera BP-1413

Obres Ambientals. Restauració d'abocadors i sòls

- Projecte constructiu i la direcció de les obres de remediació de l'àmbit anomenat "Àrids Catalonia" situat al marge esquerre del Torrent del Bosc al Pla Parcial del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès
- Projecte Executiu del pla detallat de recuperació ambiental del sòl a les antigues instal·lacions de Pavibar al Pla Parcial del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès

Enderrocs

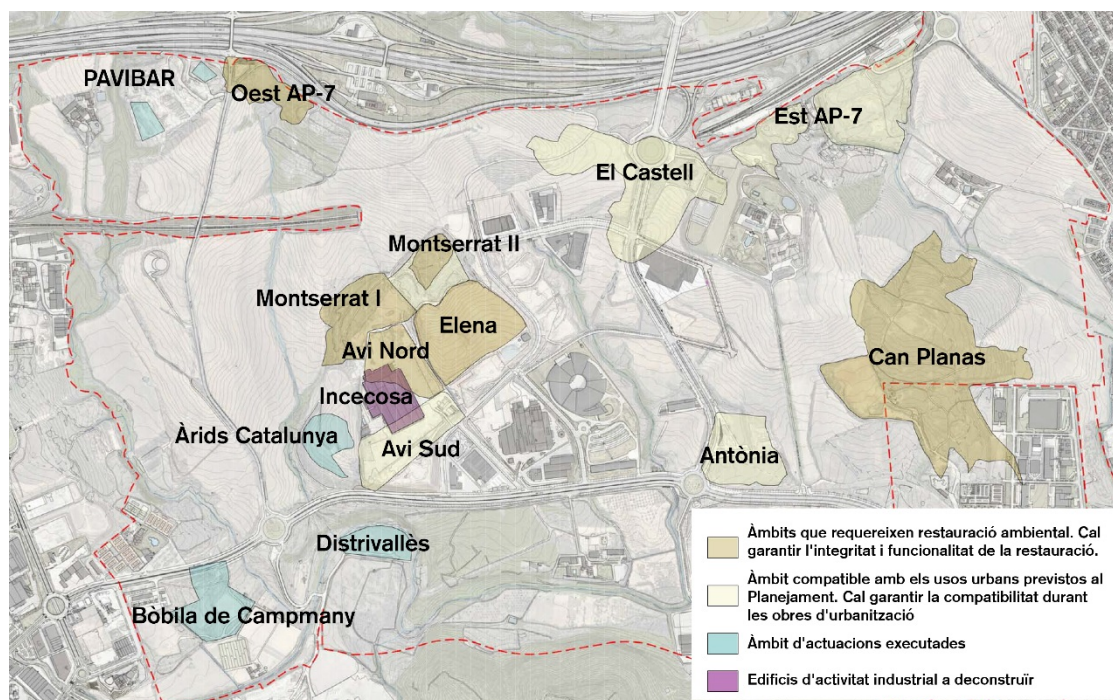
- Deconstrucció de les edificacions i instal·lacions afectades pel desenvolupament del Pla Parcial del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès.

Xarxes de serveis

- Projecte Constructiu de Reposició de la Derivació G de l'Abastament del Ter. Projecte executat per ATLL.
- Projecte d'abastament al Centre Direccional. Projecte dels dipòsits executat per ATLL.
- Projecte constructiu del primer tram (240 m.) de la canonada de distribució del dipòsit nord de Cerdanyola del Vallès. Associat al Modificat nº 1 del projecte Projecte d'Urbanització dels Vials a l'Entorn del Sincrotró i Connexió amb la B-30 en l'àmbit del Pla Parcial del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès.
- Projecte Complementari núm.1 d'implantació de serveis a l'entorn del pont sobre l'autopista AP-7/ B-30, entre el Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès i la Universitat Autònoma de Barcelona.
- Projecte d'Execució de les xarxes de District Heating and Cooling del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès. Fase I –A.
- En virtut del Conveni amb Gas Natural:
 - Nova ERM de APB/APA-MPB i la seva connexió a la xarxa d'altra pressió de 36 bar.
 - Canalització de longitud aproximada de 2.500 metres (1200 metres d'escomesa, més 1300 metres de relleigament) en Alta Pressió 16 i canonada d'acer de 4" de diàmetre i de 1.000 metres de longitud total, a les cogeneracions ST02, ST03, ST04 i ST05.
- Central de Poligeneració ST-4.
- Subestació Elèctrica de Codonyers.

2.2.4. Restauració ambiental dels sòls degradats i abocadors

Els terrenys del Centre Direccional tenen un subsòl fonamentalment argilós; fet que ha propiciat que en les darreres dècades, hagi acollit activitats vinculades a la producció de materials per a la construcció, les quals, en extreure l'argila, creaven clots al subsòl. Aquests clots han estat reomplerts al llarg dels anys amb materials de diversa tipologia, alguns amb terres i d'altres amb residus, degradant la qualitat ambiental dels sòls i generant la creació d'abocadors, més o menys controlats segons les èpoques i les localitzacions. A banda dels clots reomplerts, dins l'àmbit del Centre Direccional també s'hi havien instal·lat diverses activitats productives amb diferent grau d'afectació al subsòl.

El Consorci del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès està duent a terme, en estreta cooperació amb les administracions competents en aquesta matèria, actuacions per restaurar i posar en valor aquests espais.

La metodologia d'estudi de l'afectació d'aquests espais degradats al subsòl i la incidència que puguin tenir en la salut de les persones i el medi ambient és independent de la tipologia d'activitat que s'hi duia a terme i independent també de si l'abocador era legal o no. Aquesta metodologia consisteix en:

- 1) Perforació de sondejos tant a les zones afectades com a l'exterior i instal·lació com a piezòmetres fins a arribar a l'aigua subterrània.
- 2) Presa de mostres de sòls, d'aigua i de gasos per tal de conèixer el grau d'afectació i delimitació de les zones afectades.
- 3) Realització d'una Anàlisi Quantitativa de Riscos (AQR en endavant) per tal d'avaluar la incidència sobre la salut de les persones i del medi ambient. Aquest AQR té en compte la màxima concentració trobada de tots els contaminants presents (en sòls, aigües i gasos), el tipus de terreny per a la seva mobilització i els receptors finals, és a dir, l'ús del sòl, tant per a la situació actual com futura que se li vol donar.
- 4) Aquest risc s'avalua per a contaminants toxicològics i cancerígens i pot ser *acceptable* o *no acceptable*. En cas de sortir *no acceptable* cal aplicar mesures de restauració ambiental i, en cas de sortir *acceptable* i depenent del valor numèric resultant a l'AQR,

es poden realitzar actuacions que rebaixin el grau d'afectació.

- 5) Les actuacions a dur a terme s'acaben traduint en un projecte constructiu que s'envia a les diferents administracions competents en la matèria per a la seva valoració i posterior validació.
- 6) Comprovació de l'efectivitat de les mesures dutes a terme mitjançant un seguiment ambiental posterior.

Les actuacions de restauració ambiental a dur a terme, o millor dit, la seva contundència, estan totalment lligades, per tant, al planejament que es vol implantar.

A continuació es fa un repàs de les actuacions dutes a terme als diferents àmbits existents al Centre Direccional en matèria de sòls contaminats / degradats:

Can Planas

És l'àmbit més gran del Centre Direccional, ocupant una superfície de 18 hectàrees. Es tracta d'un antic abocador reblert amb tipologia diversa de materials dels quals se'n deriven diferents graus de risc. L'abocador va ser clausurat per l'EMSHTR (ara Àrea Metropolitana de Barcelona) l'any 1995.

L'any 2007 es va iniciar el procés d'estudi en profunditat d'aquest abocador que va culminar el novembre de 2009 amb el lliurament del *"Modificat de l'avantprojecte d'actuacions per a la recuperació ambiental de l'abocador de Can Planas"* realitzat per IDOM (aquest modificat s'adaptava a la nova proposta de planejament que hi havia en aquell moment) i del *"Document ambiental del Modificat de l'avantprojecte d'actuacions per a la recuperació ambiental de l'abocador de Can Planas"*.

Posteriorment, a petició de l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès, es va contractar un nou estudi que complementava el ja realitzat per IDOM, en el sentit que el primer analitzava més el què succeïa dins l'abocador, i aquest segon estudi "Dictàmens hidrogeològic, i de gasos i AQR" es centrava en els seus efectes a fora. Aquest estudi el realitzen els equips AMPHOS 21 – CSIC i CTM – UPC i són liderats pels Dr. Jesús Carrera i Joan de Pablo, experts en la matèria i de reconegut prestigi internacional. Conclouen que, malgrat el resultat de l'anàlisi de riscos realitzat tant per la situació actual com la futura prevista en el planejament és acceptable, cal realitzar unes millores a l'abocador per tal d'assegurar aquesta situació de risc acceptable. Les actuacions que recomanen són el refet de la capa de segellat superficial, que evitarà l'entrada d'aigua de pluja i la sortida dels pocs gasos que encara es detecten, la construcció d'una barrera hidràulica aigües amunt per evitar l'entrada d'aigua neta a dins l'abocador (i així minimitzar les sortides de lixiviats), i acaba establint els usos del sòl compatibles a sobre del dipòsit i al seu entorn, formulant recomanacions i pautes a tenir en compte a l'hora d'urbanitzar l'entorn.

Com a annex al Document Inicial Estratègic, s'adjunta el document de síntesi *"Dictamen hidrogeològic, d'emissió de gasos i anàlisi quantitativa de risc"*. En l'apartat sobre criteris particulars de l'ordenació s'han resumit les principals determinacions en relació amb l'àmbit de Can Planas segons s'indica en l'últim estudi mencionat.

A l'actualitat, l'AMB ha licitat l'execució de la barrera hidràulica de Can Planas a l'empresa AQUAMBIENTE i la Direcció de l'Obra a l'empresa ESOLVE. Paral·lelament, l'AMB també ha adjudicat la redacció del projecte de restauració ambiental de Can Planas a l'empresa PROGEO, que actualment l'està redactant.

Montserrat 2

Montserrat 2 és un antic abocador de residus urbans barrejats amb residus de la construcció, d'una hectàrea aproximadament, ubicat dins l'àmbit d'una concessió minera per l'activitat extractiva d'argiles atorgada a l'empresa Suministros Arcilla, SA.

Sota la vigència del PDU del 2014, el 10 de desembre de 2015 el Consell General del Consorci va aprovar definitivament el *"Projecte de Restauració Ambiental de l'Antic*

Abocador Montserrat II a l'àmbit del Parc de l'Alba amb un pressupost d'execució per contracte de 1.468.273,88 €, amb l'informe previ favorable de l'Agència de Residus de Catalunya de data 19 de novembre de 2015. El projecte consisteix principalment en les operacions de segellat de la plataforma enfront la sortida de gasos i a la percolació d'aigües pluvials cap a la cubeta de l'argilera que poden promoure la lixiviació de contaminants en profunditat (cubeta en connexió amb Montserrat I), així com les actuacions de condicionament o revegetació dels terrenys

En paral·lel a la tramitació d'aquest projecte de restauració ambiental, a la Direcció General de Qualitat Ambiental de la Generalitat es segueix un procediment administratiu per tal de verificar la bonança de la restauració dels sòls de la citada concessió a resultes de l'activitat minera i la possibilitat de devolució al concessionari de l'aval que garanteix aquesta restauració. A resultes d'aquest expedient, el Consorci va acordar suspendre la licitació del Projecte, fins la determinació per part de l'administració sectorial competent per raó de la matèria, del responsable de dur a terme la restauració dels sòls de Montserrat 2. Al respecte i a data d'avui, no s'ha dictat cap resolució.

Elena

Es tracta d'un dipòsit controlat de residus que aprofita l'existència d'un clot per dipositar-hi bales procedents dels Ecoparcs. La llicència ambiental va ser atorgada l'any 2001 i les bales es van dipositar des de finals del 2007 fins l'any 2011. A inicis del 2012 es van executar les feines de segellat superficial del vas. Es llavors quan es comencen a detectar increments en les concentracions de metà en el subsòl de tot el perímetre exterior del dipòsit.

El Consorci encarrega diversos estudis que constaten aquesta situació i proposen una barrera de protecció subterrània per a la urbanització més propera al dipòsit. L'empresa GEOCISA redacta el "*Projecte d'urbanització del camí de servei del dipòsit controlat Elena i elements de protecció de la urbanització del Parc de l'Alba respecte al dipòsit controlat*". Aquesta protecció consisteix bàsicament en la construcció d'una barrera de ciment – bentonita que impedeixi la mobilització del biogàs cap a la urbanització adjacent.

Amb posterioritat, i per voluntat de l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès, l'AMB encarrega a l'empresa SOLUCIONS la redacció d'un nou projecte, que a diferència de l'anterior actua a dins del dipòsit Elena, just en el seu perímetre, i canvia la barrera física de ciment - bentonita per una de drenant.

A l'actualitat s'està duent a terme la redacció dels convenis de l'encomana de gestió al Consorci per a procedir a la licitació del projecte elaborat per SOLUCIONS.

Per altra banda, l'empresa GAS NATURAL vol aprofitar l'existència d'aquest biogàs a dins l'abocador Elena per a injectar-lo, previ filtratge, a la xarxa de distribució. Aquest projecte actualment està en tràmits d'aprovació municipal.

El Consorci, per tal de verificar el compliment de la compatibilitat dels usos actuals del sòl a l'entorn del dipòsit Elena, i donant compliment a les prescripcions del PDU i de l'ARC, al mes de gener de 2016 es van dur a terme, per part del laboratori del Centre de Medi Ambient de la UPC, l'estudi de l'impacte sobre la qualitat de l'aire a l'entorn del dipòsit Elena. Aquest estudi ha mesurat els nivells d'immissió de substàncies que poden tenir risc per la salut de les persones i que donen problemes d'olors. Posteriorment, el Centre Tecnològic de Manresa va dur a terme l'AQR per als usos actuals i futurs previstos, quantificant el resultat d'acceptable per a tots els usos.

El Consorci continua realitzant un acurat seguiment de l'evolució dels gasos que es mobilitzen a l'entorn del dipòsit, tant pel que fa al risc toxicològic com al risc d'explosivitat del metà.

Àrids Catalunya

Es tracta d'una parcel·la que havia estat explotada com a pedrera d'argiles, i que es va reblir amb terres i restes d'obra fonamentalment, tot i que en zones més o menys superficials es van abocar residus inerts amb asbestos.

Al febrer de 2007 el Consorci ho posa en coneixement de l'ARC, amb el compromís de posar en marxa estudis de caracterització i diagnòstic de l'emplaçament. Al juliol de 2007 el Consorci lliura l'informe de "*Caracterització d'antics abocaments en una zona restaurada d'extracció d'argiles en la parcel·la anomenada Àrids Catalunya*". Arran d'aquest estudi, l'ARC demana al Consorci fer una actuació provisional d'emergència per minimitzar el risc de dispersió de les fibres d'amiant.

Al febrer de 2009, es lliura a l'ARC l'informe "*Anàlisi ambiental de tres antigues argileres reblertes i estudi hidrogeològic de conjunt. Àmbit 1*", un estudi de diagnòstic mediambiental i hidrogeològic de conjunt que engloba les diferents cubetes de la zona (Àmbit 1), entre elles, la d'Àrids Catalunya. Amb aquests estudis es redacta el "*Projecte constructiu per a la remediació i restauració paisatgística de l'àmbit anomenat Àrids Catalunya*" que es lliura a l'ARC el juliol de 2010 i contempla, bàsicament, un segellat superficial de les cubetes i marcatge de les zones amb asbestos i una restitució paisatgística.

El febrer de 2011 s'adjudica la realització de les obres de restauració d'Àrids Catalunya i les obres finalitzen al mes de gener de 2012. L'As *built* de l'obra es lliura a l'ARC el mes d'agost de 2012, informant-lo l'ARC favorablement l'octubre de 2012, i tancant així l'expedient.

Pavibar

Pavibar es un àmbit limítrof amb la carretera de Bellaterra BV-1414 i amb l'autovia B-30, en el que hi havia hagut una planta de producció d'asfalt que va estar activa durant uns 30 anys.

L'any 2008 l'INCASOL va elaborar l'informe "*Estudi de la qualitat del subsòl a les antigues instal·lacions de 'Pavibar' a Cerdanyola del Vallès*" i l'informe "*Avaluació de risc químic i valors de neteja a les antigues instal·lacions de 'Pavibar' a Cerdanyola del Vallès*" el qual va ser tramitat a l'ARC. Els estudis del subsòl indiquen dues zones diferenciades d'afecció al subsòl. A la zona de tallers l'afecció del sòl era bàsicament per metalls pesats i a la zona de producció d'asfalt, l'afecció al subsòl era per vessaments de fuels. Els resultats de l'AQR indicaven un risc *no acceptable* per als usos futurs previstos de corredor verd, pel que calia actuar en el sentit de la remediació del subsòl.

Abans d'efectuar les obres de remediació del subsòl calia, però, deconstruir les instal·lacions existents. D'aquesta manera, el mes de maig de 2010, dins del marc de les obres del projecte de "*Deconstrucció de les edificacions i instal·lacions afectades pel desenvolupament del Pla Parcial del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès*", es va procedir a la deconstrucció de les instal·lacions de la planta.

A l'octubre de 2010, el Consorci rep la declaració de sòl contaminat de la finca de Pavibar per part de l'ARC, en la qual insta al Consorci a realitzar dues actuacions: en primer lloc, la retirada dels aplecs d'aglomerat asfàltic i terres existents a Pavibar; i en segon lloc, la redacció d'un projecte de remediació del sòl afectat i posterior execució del mateix.

Al desembre de 2010, el Consorci redacta la "*Proposta de gestió dels materials aplegats a Pavibar*" en la que es caracteritzen les diferents zones d'aplec i el seu risc potencial. Amb posterioritat, el Consorci incorpora, amb el vist i plau de l'ARC, la gestió d'aquestes piles a l' "*Addenda a l'avantprojecte de recuperació de sòls a l'antic abocador de Montserrat 2*", en la que aquests materials es col·loquen sota el segellat d'aquest abocador ja que són materials que no lixivien i poden ser usats com materials de reblert per conformar la topografia definitiva de Montserrat 2.

El juliol de 2011, el Consorci redacta i entrega a les administracions competents en la matèria el "*Projecte de sanejament del sòl a les antigues instal·lacions de Pavibar*". Les actuacions consisteixen en una excavació del sòl afectat, ja que el volum afectat és reduït degut a la baixa mobilització del fuel i posteriorment es gestiona el sòl excavat, valoritzant-lo a cimentera. Al setembre del mateix any, l'ARC aprova el projecte i les obres es duen a terme amb èxit a mitjans del 2012. L'As built de l'obra s'entrega a l'ARC, qui el març de 2013 aixeca la declaració de sòl contaminat de Pavibar.

El 21 de març de 2013 l'ARC resol desclassificar el sòl declarat contaminat per resolució de data 30 de setembre de 2010, quedant pendent de gestió la retirada dels residus de material de rebuig abandonat per l'antiga PAVIBAR a l'emplaçament. A l'actualitat la retirada d'aquest rebuig resta a l'espera d'executar les obres de recuperació ambiental de Montserrat 2, ja que s'utilitzaran pel seu terraplenat.

Àmbit 1

L'anomenat Àmbit 1 és un conjunt de varies cubetes provinents d'antigues extraccions d'argiles, que es varen reblir amb materials bàsicament inerts (terres i runes), però també amb residus de diversa tipologia.

L'anàlisi de les cubetes anomenades 'Montserrat 1' i 'Avi Nord' es van iniciar al novembre de 2006 amb l'estudi "*Investigació del sòl en l'àmbit del Pla Parcial del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès. Fase II*", en el que es va realitzar una investigació i caracterització del subsòl d'aquestes dues cubetes. Per complementar l'estudi, al febrer de 2009 es va elaborar el ja mencionat informe "*Anàlisi ambiental de tres antigues argileres reblertes i estudi hidrogeològic de conjunt. Àmbit 1*", un estudi de diagnosi mediambiental i hidrogeològic de conjunt que engloba les diferents cubetes de la zona i que és lliurat a les Administracions competents (ARC i ACA).

Al juliol de 2009, aquestes administracions, amb estreta col·laboració amb el Consorci, recomanen realitzar una investigació complementària i un Pla de Vigilància Ambiental per un període d'uns 3 anys per tal de verificar la diagnosi realitzada. Aquest seguiment s'inicia al juny de 2010 i a finals de cadascun d'aquests anys es realitza el corresponent informe de seguiment en el que es dóna compte de l'estat dels lixiviats, aigües subterrànies i gasos amb una periodicitat trimestral.

A la cubeta d' 'Avi Nord' es va detectar l'any 2012 un fort increment de la quantitat de metà present en el seu interior. Aquest metà, actualment encara present, procedeix del dipòsit Elena, que es situa al costat d'aquesta cubeta i que abans de conformar el dipòsit Elena, formaven una única cubeta d'excavació juntament amb la d' 'Avi Nord'.

Una altra d'aquestes cubetes es l'anomenada 'Avi Sud'. Dins l'estudi ja citat abans d' "*Investigació del sòl en l'àmbit del Pla Parcial del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès. Fase II*" es va realitzar una investigació i una caracterització del subsòl d'aquesta cubeta. En aquest estudi, l'AQR va donar com a resultat que els rebliments inerts que hi ha no presenten cap mena d'afecció a la salut de les persones ni al medi ambient.

A l'actualitat, i d'acord amb l'ARC, es segueix realitzant el seguiment ambiental de gasos, lixiviats i aigües subterrànies al conjunt de cubetes anomenat Àmbit 1, i que caldrà realitzar fins a l'execució de les obres de remediació, les quals hauran d'incloure, per a les cubetes anomenades 'Montserrat 1' i 'Avi Nord', un sistema d'extracció passiu dels gasos i un segellat superficial que impedeixi l'entrada d'aigua a la cubeta, juntament amb la restitució topogràfica de tot el conjunt. Aquestes mesures hauran d'estar incloses en un projecte, que haurà de ser validat per l'ARC i ACA.

Altres àmbits

Dins d'aquest grup s'inclouen altres cubetes d'excavació reomplertes, antigues bòbiles i zones d'activitat industrial.

"Distrivallès" i "Bòbila Campmany" eren àmbits ocupats per antigues activitats industrials (bòbiles dels anys 70 reconvertides a noves activitats fora d'ordenació) que han estat ja deconstruïts i en els quals s'han realitzat estudis de caracterització del sòl i les aigües subterrànies per tal d'acreditar la seva compatibilitat amb l'ús de zona verda previst al Pla Director. Els treballs van ser informats favorablement per les administracions competents en la matèria (ARC i ACA), i les seves recomanacions (cas de la Bòbila Campmany) han estat incorporades al Pla Director.

Una altra antiga bòbila anomenada "Incecosa", cal encara deconstruir-la i realitzar, al igual que ens els dos emplaçaments anteriors, un mostreig del sòl per a verificar la no afecció de l'activitat al subsòl. En cas de detectar-se afecció, caldria procedir a la retirada del sòl afectat. L'As *built* de l'obra serà enviat a l'ARC per a la seva aprovació.

Els àmbits anomenats "Antònia", "Est AP-7", "El Castell" i "Oest AP-7" són antigues zones de reblerts, els quals van ser estudiats en detall l'any 2009. En el cas dels 3 primers emplaçaments, l'AQR realitzat va concloure que no hi havia risc per a la salut de les persones ni per al medi ambient, ja que el reblert era fet amb terres provinents de l'excavació del túnel ferroviari, i terres i runes en el cas de "Est AP-7". Al PDU es va recollir que en el moment de procedir a la urbanització dels terrenys, caldrà verificar la bondat dels materials per a que els resultats dels estudis segueixin sent vàlids. L'ARC tanca els expedients informatius oberts per a "Antònia", "Est AP-7" i "El Castell" a finals de l'any 2010.

L'Àmbit anomenat "Oest AP-7" es va estudiar també l'any 2009, detectant una zona amb residus no inerts. L'estudi dona dues opcions, retirar les residus no inerts o realitzar una capa de segellat superficial. Ambdues opcions van ser validades per l'ARC i a l'actualitat encara no s'ha dut a terme la seva actuació, ja que aquesta zona del corredor verd està prevista executar-la en una de les darreres fases de la urbanització del Centre Direccional. El 21 de desembre de 2010 l'ARC comunica que tanca l'expedient administratiu obert per abocaments a la zona anomenada "Oest AP-7".

2.2.5. Edificacions construïdes

D'acord amb les determinacions previstes en els planejaments aprovats anteriorment en l'àmbit del centre direccional s'han construït algunes edificacions tant d'usos de ciència i tecnologia com d'habitatges. Aquests edificacions són les següents:

Ciència i tecnologia:

Sincrotró Alba

Fotografia aèria de les instal·lacions del sincrotró Alba

Els sincrotrons són equipaments científics de molt alt nivell que contribueixen al desenvolupament de gairebé totes les àrees de coneixement. Aquestes infraestructures utilitzen un avançat sistema d'acceleració d'electrons per produir una llum extraordinàriament intensa –un bilió de vegades més potent que els raigs X– que permet observar fenòmens microscòpics amb una precisió excepcional

Dos anys després de la seva inauguració (2010), i un cop fetes les exigents proves de cal·libracció, el sincrotró Alba va entrar en funcionament al juny de 2012.

Ha començat la seva activitat amb una capacitat de 1.000 investigadors per any i amb 7 línies de recerca, i anirà ampliant les seves instal·lacions de manera progressiva, a la mida de les necessitats científiques locals i internacionals, fins a acollir més de 30 línies de recerca i més de 4.000 investigadors per any.

Alba és una instal·lació científica de referència a Europa, atès que es tracta d'un dels pocs sincrotrons de tercera generació del continent, i actuarà com a centre de serveis de recerca avançada per a comunitats científiques i industrials d'arreu del món.

Centres tecnològics de "la Caixa"

Les dues instal·lacions de la Caixa que hi ha al sector, donen resposta a les noves necessitats de suport informàtic d'aquesta entitat. Els dos nous centres tecnològics de darrera generació que van ser aprovats amb planejament aprovat al 2008, el primer construït ho va ser abans de l'aprovació de l'anterior PDU i el segon, va ser acabat de construir després de l'aprovació del PDU.

Fotografia del Centre tecnològic de "la Caixa"

Aquestes instal·lacions constitueixen un recinte capdavanter a Europa en infraestructures elèctriques, informàtiques i de telecomunicacions. Està equipada amb els ordinadors comercials més potents del mercat i amb servidors dotats de les tècniques de virtualització més avançades d'Europa, que permetran optimitzar el rendiment energètic i espacial dels nous equips. Els dos edificis estan interconnectats a través dels vials 2A1 i 2C.

Fotografia edifici CPD2

Alhora, i gràcies a la seva integració en el Centre direccional de Cerdanyola, compten amb una doble font d'alimentació elèctrica, que els proporciona un subministrament d'excepcional

fiabilitat i qualitat, estarà connectada a un sistema de distribució exterioritzada de fred i calor i tindrà accés a un ampli ventall d'operadors i serveis de telecomunicacions.

Nova seu de l'empresa "NTE-SENER"

L'empresa que es va instal·lar al centre direccional és la conjunció de SENER amb l'empresa NTE. Amb la fusió s'ha convertit en una de les principals empreses integrants del lobby del sector Aeronàutic i de l'espai BAiE. Els àmbits específics de treball són els següents:

- SENER. Empresa dedicada als camps d'enginyeria civil i arquitectura, enginyeria aeroespacial, aeronàutica i vehicles, sistemes d'actuació i control, energia i processos, i enginyeria naval.
- NTE (divisió d'Instrumentació i Sistemes). Empresa que abasta les línies de negoci de sistemes espacials per a missions tripulades i sistemes de suport a la vida a l'espai, astronomia i ciència, i la línia de sistemes biomèdics.

Fotografia de la seu de l'empresa "NTE.SENER"

Aquest edifici, respon a les necessitats d'expansió de la firma d'aquí a l'any 2019 esta equipat amb instal·lacions en la recerca: sales blanques, laboratori d'electrònica, tallers de mecànica de precisió, i llosa sísmica, entre altres. Te capacitat per tal que hi treballin unes 350 persones, la majoria dels quals seran professionals de l'enginyeria.

Stradivarius

La nova seu de la companyia Stradivarius amb unes 350 persones de la plantilla.

Fotografia de la seu de l'empresa "Stradivarius"

TSystem

Centre de processament de dades de l'empresa TSystem

Fotografia edifici TSystem

Natura Bissé

L'empresa Natura Bissé està construint la seva nova seu en el sector

Fotografia de les obres de la nova seu de "Natura Bisse"

Habitatges:

Edifici carrer Còrdova

Primer edifici residencial, de 24 habitatges de protecció oficial de lloguer, amb l'objectiu de donar resposta a la demanda d'habitatge públic que existeix al municipi. La reserva de places

d'aquesta primera promoció s'ha fet pensant en afavorir la diversitat social mitjançant la convivència de col·lectius ciutadans de diferents edats.

Fotografia de l'edifici d'habitatges del c/ Còrdova

Aquest edifici assoleix un estalvi energètic excepcional (fins a un 30% superior al que preveu l'actual normativa), mitjançant elements de baix cost. Per aquest motiu, ha estat parcialment subvencionat per la Unió Europea a través del projecte Polycity, que promou la construcció d'edificis pioners en estalvi de recursos naturals i ha rebut el premi Endesa a la promoció immobiliària de protecció oficial més sostenible del 2009.

Durant els dos primers anys, els habitatges han estat objecte d'un seguiment energètic per comprovar l'eficàcia real de les mesures d'eco-eficiència aplicades, amb l'objectiu que puguin ser replicades o millorades en altres edificis residencials del Parc de l'Alba i d'arreu del continent.

3. Objectius i propòsits del PDU

3.1. Objectius i propòsits generals

Aquest document comprèn els terrenys del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès -en part desenvolupats a l'empara de planejaments anteriors- que per les característiques dels elements de connectivitat, territorials i urbanístics que conflueixen és l'idoni per implantar mitjançant un pla director urbanístic un àrea de nova centralitat urbana.

Els objectius i propòsits generals del pla director urbanístic que es promou són els següents:

1. Establir la delimitació i ordenació detallada de l'àmbit del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès en el marc de la qual es completi el desenvolupament i execució d'aquesta actuació estratègica.
2. Consolidar el centre direccional com a nova centralitat urbana d'interès supramunicipal.
3. Millorar la qualitat urbana del Centre Direccional, posant èmfasi en generar espais de qualitat, sobretot pel que fa la relació entre les zones verdes i el sistema viari.
4. Integrar la nova ciutat i la ciutat existent mantenint una bona connexió que faciliti la relació entre elles, tant a peu, com en bicicleta, com amb transport rodat, dissenyant la rambla dels Gorgs com a punt de trobada que faci de cremallera entre ambdues, tot fomentant-ne la cohesió social a través també de la mixticitat d'usos. Intensificar la relació entre la UAB, el Parc de Recerca i el Centre Direccional, ja iniciada amb la construcció del pont, mitjançant l'assentament d'activitats relacionades amb la Universitat.
5. Cohesionar la ciutat resultant d'aquest procés, mitjançant els usos que s'implantin en el Centre Direccional, que hauran de ser el resultat de la demanda de la societat amb la voluntat de millora de l'ambient urbà i de l'adaptació a les necessitats d'aquesta, tals com la connexió de la ciutat universitària amb la Cerdanyola residencial.
6. Adequar l'ordenació urbanística d'aquest àmbit als requisits i criteris derivats de les resolucions judicials dictades en relació amb els anteriors instruments de planejament.
7. Constituir una important polaritat de centre d'activitats econòmiques, científiques i tecnològiques, situades entorn del Sincrotró i en relació amb la Universitat Autònoma de Barcelona i el Parc tecnològic del Vallès.
8. Desenvolupar un creixement residencial que resolgui les necessitats d'habitatge, prestant especial atenció al reequilibri social des d'una perspectiva tant local com territorial.
9. Garantir la protecció del Corredor Verd en l'àmbit d'actuació com a peça fonamental en la connectivitat biològica entre els parcs naturals de Collserola i de Sant Llorenç del Munt-Serra de l'Obac.

3.2. Directrius urbanístiques i ambientals generals

Per assolir els objectius del pla director urbanístic s'estableixen aquestes directrius:

3.2.1. Integració de les preexistències de planejaments anteriors en el nou planejament

La proposta d'ordenació ha de ser compatible amb les edificacions, construccions i obres d'urbanització executades d'acord amb els planejaments anteriors.

- **Obres d'urbanització executades**

En l'àmbit s'ha construït una sèrie d'infraestructures que el pla director recollirà com a espais urbanitzats i infraestructures compatibles amb la nova ordenació proposada:

- o Carretera BP-1413
- o Carrers entorn del Sincrotró
- o Eix B (entorn Sincrotró)
- o Eixos B, 3B i C (entorn PC2 04)
- o Eixos 2A i 2C
- o Plaça B
- o Camí 4
- o Avinguda de la Ciència
- o Subestació elèctrica de Codonyers
- o Dipòsit d'aigua
- o Desviament de serveis (aigua, gas, electricitat, clh)

- **Edificacions construïdes**

Les edificacions construïdes d'acord amb els planejaments anteriors seran compatibles amb les noves determinacions establertes pel pla director. Per tant, s'hauran de tenir en compte les característiques de les edificacions i parcel·les següents:

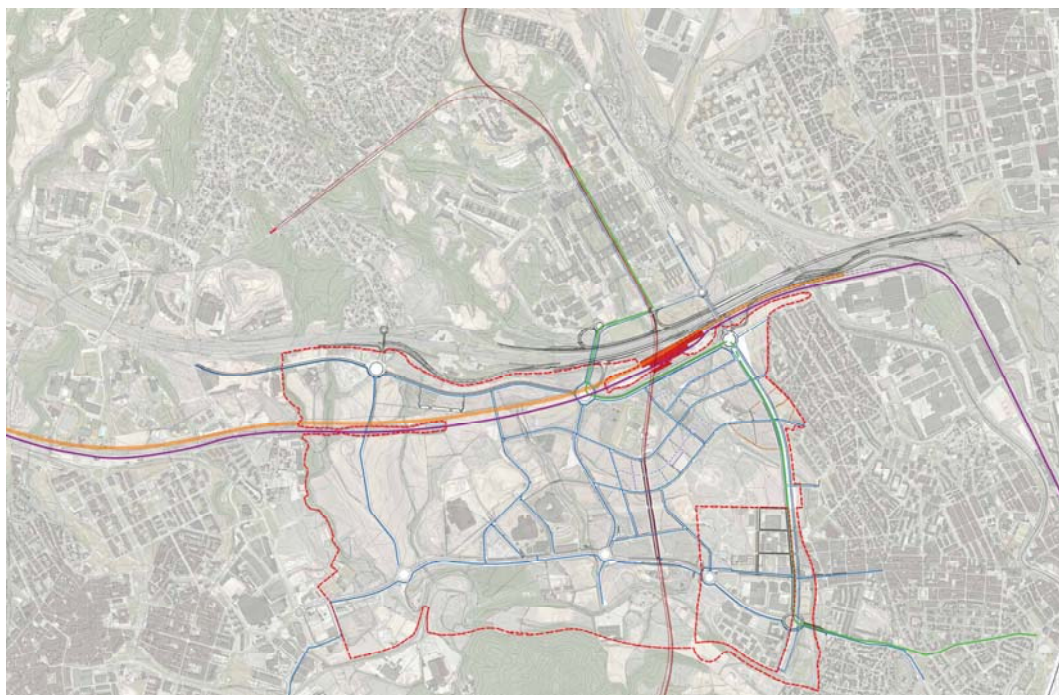
- o Sincrotró Alba
- o Els 2 centres tecnològics de "la Caixa"
- o Seu de la companyia "NTE-SENER"
- o Seu de l'empresa "Stradivarius"
- o Edifici de T-System
- o En construcció la nova seu de l'empresa "Natura Bissé"
- o Edifici de 24 habitatges de protecció oficial al carrer Còrdova
- o ST-4

3.2.2. Adaptació de l'ordenació a les afectacions sectorials que tenen una incidència urbanística

El sector limita i conté algunes infraestructures de transport que produeixen diverses afectacions d'acord amb la legislació sectorial (dominis públics, límits d'edificació, servituds, afectacions de protecció civil...) i que s'hauran de tenir en compte tant en la definició de la ordenació proposada com en les determinacions de les normes urbanístiques:

- **Afectacions de carreteres i autopistes**

- o Carretera BP-1413
- o Carretera BP-1414
- o Autopista AP-7
- o Carretera B-30

- **Afectacions de línies de ferrocarril**

- o Ferrocarril de Mollet del Vallès al Papiol
- o Traçat previst per a la nova línia ferroviària d'alta velocitat, segons determina l'estudi informatiu presentat.

3.2.3. Compatibilitat amb el patrimoni arquitectònic i arqueològic existent

La proposta d'ordenació ha de ser compatible amb el manteniment d'aquells elements del patrimoni cultural que siguin d'especial rellevància, en concret pel que fa referència als jaciments arqueològics i al patrimoni arquitectònic.

- **Jaciments arqueològics**

De les fonts documentals del Servei d'Arqueologia de l'Ajuntament de Cerdanyola, es desprèn que en l'àrea d'estudi hi ha diverses zones amb jaciments arqueològics. Concretament, set zones de més o menys extensió, total o parcialment incloses en l'àmbit del PDU, on s'han trobat restes i/o zones d'alt potencial.

Totes les zones han estat prospectades amb més o menys intensitat, i no s'han trobat materials de valor excepcional, tot i que no es pot excloure la possibilitat que hi siguin. Per aquest fet es defineixen com a zones d'expectatives arqueològiques. En tot cas, per la potència dels materials quaternaris, es descarta la presència de restes construïdes, sent més probables les estructures excavades.

- **Patrimoni arquitectònic**

Per una banda, hi ha una sèrie d'edificacions incloses en el catàleg de béns d'interès cultural (nacional i local) que tenen certs elements protegits que el nou planejament ha de respectar:

- o Castell de Sant Marçal, BCIN
- o Can Fatjó dels Xiprers, BCIL
- o Can Costa, BCIL
- o Can Planes, BCIL

Per altra banda, hi ha una edificació que tot i estar inventariada, no té cap règim específic de conservació. Ara bé, l'ordenació proposada la incorpora i la fa compatible amb el nou planejament.

- o Can Xercavins, Inventariat (però sense cap règim específic de conservació)

3.2.4. Adaptació de l'estructura orgànica de l'ordenació a l'encaix territorial

L'àmbit de l'actuació se situa en una posició estratègica, per tant, en concretar la proposta d'ordenació s'ha de tenir molt en compte la seva relació amb els sistemes territorials.

- **Preservació dels sistemes d'espais oberts del Pla territorial parcial de la regió metropolitana (PTMB)**

Totes les alternatives es basen en l'adequació del model al marc dels criteris ambientals i de qualitat paisatgística que proposa per aquest àmbit el Pla territorial parcial de la regió metropolitana de Barcelona, aprovat definitivament el 20 d'abril de 2010.

Com ja s'ha explicat en síntesi en l'apartat 2.1.1 d'aquest document, el PTMB proposa la protecció efectiva i la preservació d'un espai de connectivitat ecològica o via verda entre els espais naturals protegits de la Serra de Collserola i la de Sant Llorenç de Munt i l'Obac, que complementen la denominada Anella forestal del Vallès.

Aquest espai lliure d'edificació es troba localitzat a ponent del sector, i pren l'orientació nord – sud des de l'autopista AP-7 fins a la riera de Sant Cugat, segons la direcció del Torrent de Can Fatjó.

- **La xarxa viària bàsica del PTMB**

El sistema viari establert en el PTMB considera que la xarxa bàsica metropolitana en aquest àmbit està determinada per la previsió de potenciar la connexió est-oest, entre Sant Cugat i Cerdanyola, mitjançant l'adequació i integració ambiental de la carretera BP 1413, en tant que sigui la via que reculli els fluxos de trànsit del futur sector i els connecti amb la trama urbana de les dues poblacions.

Pel que fa a la connexió sud-nord es proposa que d'una banda sigui a través de l'actual carretera BV-1414 amb la població de Bellaterra i, d'altra banda, mitjançant l'eix viari de l'avinguda de la Ciència que travessa aquest àmbit del Centre direccional i el pont construït sobre l'autopista AP-7, enllaci amb la Universitat Autònoma.

- **Capacitat de creixement**

Totes les alternatives plantejades complimenten l'objectiu d'implantar un model de desenvolupament que propiciï la convivència d'activitat i habitatge i que garanteixi un model urbà complex en el que s'interrelacionin els usos de base econòmica amb els residencials, garantint així la diversitat funcional i social i la qualitat urbana en harmonia amb el lloc i l'entorn.

Ahora es busca un creixement que potencii en el possible el seu desenvolupament amb el criteri de compacitat i continuïtat respecte a la trama urbana de Cerdanyola existent.

- **Parc Natural de Collserola**

En l'àmbit del centre direccional es localitza una porció de terreny que pertany al Parc Natural de Collserola. Aquests terrenys es corresponen amb la franja sud de l'àmbit, fins a la riera de Sant Cugat. Es tindrà en compte les normes sectorials que hi siguin d'aplicació.

3.2.5. Preservació front els riscos d'origen natural o tecnològic

La proposta d'ordenació té com a objectiu garantir la preservació enfront els possibles riscos naturals i tecnològics.

- **Risc químic**

En base a la informació disponible i els criteris exposats, s'haurà de determinar els nivells de flux, tant de les infraestructures ferroviàries (línia Papiol-Mollet), i de l'autopista A7, pel trànsit de mercaderies perilloses. I en base amb aquest, establir, si s'escau, les franges de seguretat necessàries.

Quan al PLASEQCAT, no hi ha cap indústria que comporti efectes directes sobre l'ordenació en l'àmbit del centre direccional.

- **Risc d'inundació**

L'àmbit del centre direccional presenta una xarxa hidrogràfica relativament densa tot i la important superfície que té. Diversos torrents hi travessen o s'hi inicien en sentit N-S, mentre que un, el més important, actua de col·lector en sentit O-E i és el que fa de límit amb el Parc Natural de Collserola.

- o Torrent de Can Fatjó
- o Torrent del Bosc
- o Torrent de Sant Marçal
- o Torrent de Can Magrans
- o Riera de Sant Cugat

Malgrat són lleres en general força encaixades, cada un d'ells porta associat un risc d'inundació que pot condicionar els usos. Per a delimitar les diferents zones que estableix la legislació urbanística es tenen en compte els estudis d'inundabilitat associats a cadascun dels cursos superficials.

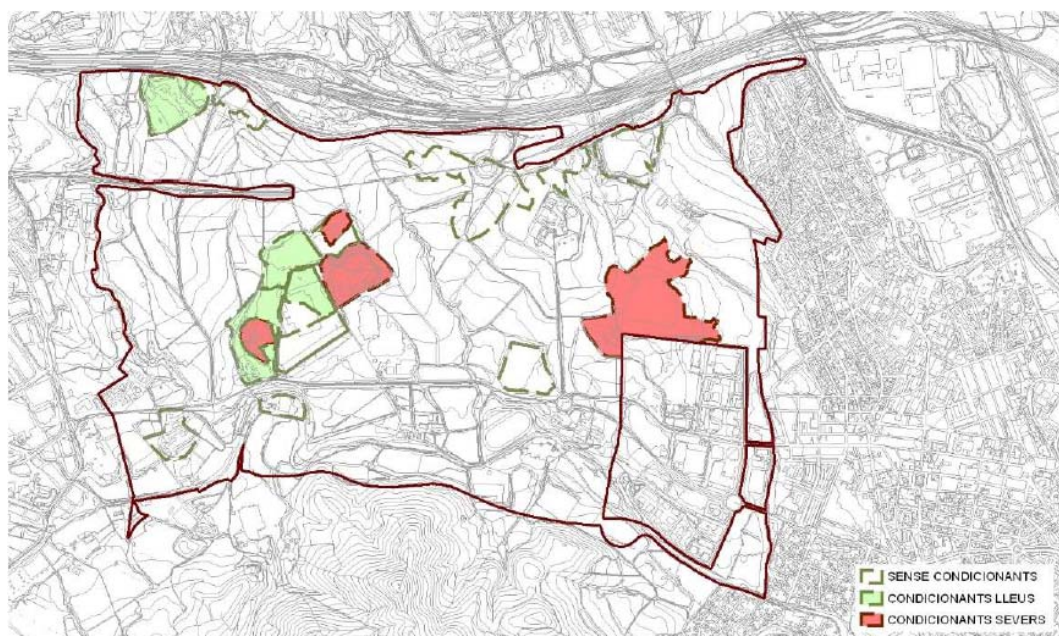
- **Risc d'incendi forestal**

El risc d'incendi forestal del conjunt de l'àmbit és moderat. La combustibilitat dels matollars, camps abandonats i zones degradades és moderada; la inflamabilitat de les formacions vegetals és moderada amb espècies moderadament inflamables i/o molt inflamables durant tot l'any; i no hi ha masses forestals dins l'àmbit del centre direccional malgrat que no es pot entendre un risc zero en relació amb la Serra de Collserola, i per tant amb la possibilitat d'estendre grans incendis forestals.

- **Abocadors, rebliments i sòls contaminants**

Dins l'àmbit del Centre Direccional hi ha hagut una activitat intensa, per una banda abocadors, que en general són àmbits on s'han portat a terme reblerts sobre àmbits d'antigues activitats extractives, que en alguns casos han estat poc controlats i amb un potencial de risc important, i per altra banda activitat industrial que en alguns casos ha comportat àmbits amb diferents nivells de contaminació del sòl.

En el present document de planejament, respecte als anteriors, s'acota amb major precisió i es caracteritzen específicament els rebliments existents en l'àmbit del centre direccional.

Àmbits dels abocadors, rebliments i sòls contaminats

Per a cada una d'aquestes zones, i en funció dels estudis específics realitzats, s'han avaluat els riscos, les mesures necessàries per fer-los compatibles amb els usos generals del sector i aquells usos específics que els àmbits concrets poden suportar. En alguns casos, s'introdueixen estratègies de seguiment per verificar la correcta evolució i bondat de les estratègies proposades en relació al planejament.

Aquesta caracterització conclou, per a cada un dels grups, en unes mesures a portar a terme que s'hauran d'incloure en les determinacions del planejament.

Tots els àmbits delimitats són compatibles amb el sòl urbà, amb restriccions o condicionants més o menys severes que limiten els usos que poden acollir.

- **Abocador de Can Planas**

Dels diferents àmbits estudiats, per la seva problemàtica particular cal destacar l'abocador de Can Planas. Es tracta d'un abocador reblert amb residus industrials i residus inerts que va ser clausurat per l'EMSHTR (ara Àrea Metropolitana de Barcelona) l'any 1995. Ocupa una superfície de 182.500m², i l'origen d'aquest dipòsit rau en una antiga explotació d'argiles que va donar lloc a la formació de tres cubetes de fins a 40m.

Les recomanacions de l'últim estudi efectuat recomana la impermeabilització i segellat, fent-ho compatible amb el planejament amb algunes limitacions. A partir de l'avaluació dels escenaris futurs, les recomanacions a tenir en compte són les següents:

- o Cap edificació sobre el dipòsit. Això està també motivat per no provocar danys a la nova capa impermeable que s'instal·laria a sobre el dipòsit.
- o Garantir l'estanqueïtat de les xarxes soterrades (abastament, clavegueram, pluvials, rec,...). Normalment aquestes conduccions són poc estanques, la qual cosa no és gaire important en ambients urbans normals, però sí que ho és aquí.
- o Evitar la construcció de soterranis a les zones on el nivell freàtic es troba molt proper (<5m) de la superfície del terreny per evitar possibles filtracions d'aigua en els mateixos (est, sud-est i sud).

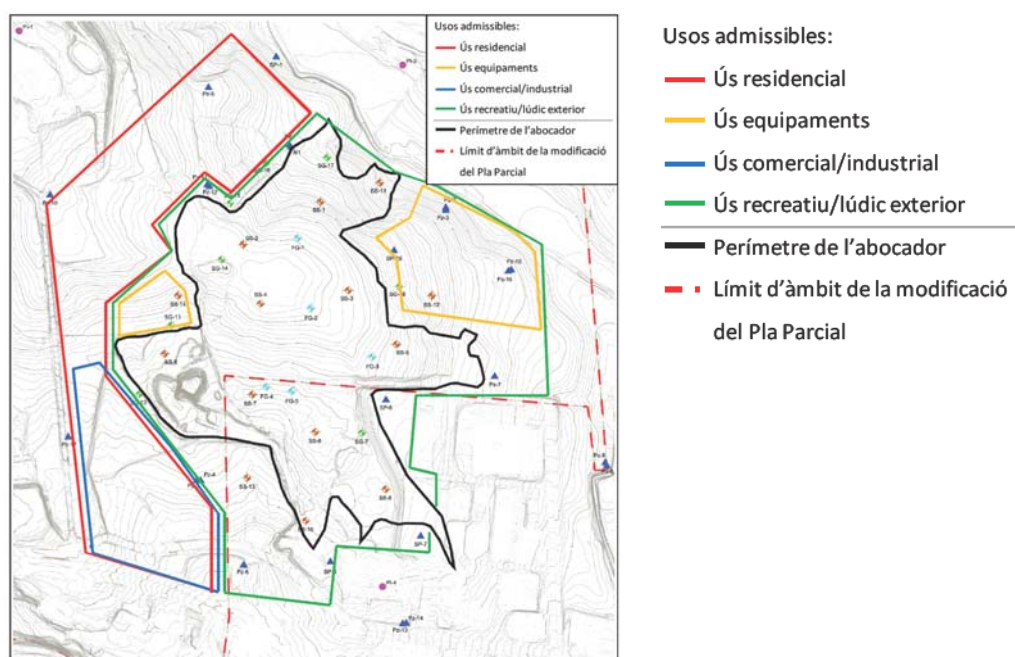

Figura R.5.- Usos admissibles a sobre i al voltant del dipòsit segons resultats d'AQR.

Font: Dictamen hidrogeològic, d'emissió de gasos i anàlisi quantitativa de risc de Can Planas (IDAEA-CSIC i UPC)

- **Contaminació atmosfèrica**

Hi ha activitats temporals, com les activitats extractives, i les activitats de construcció que són potencials centres d'emissió de contaminació atmosfèrica. Els usos proposats no són especialment vectors d'emissió.

- **Contaminació acústica**

La proposta d'usos residencials i importants infraestructures del transport fan preveure efectes ambientals per nivells de soroll elevats que preferentment s'hauran de resoldre amb la ordenació.

En aquest sentit, el planejament actual ja situa els aprofitaments terciaris i de major alçada limitant amb el corredor d'infraestructures de major potència (viària i ferroviària). La proposta s'haurà de validar amb els estudis de soroll necessaris per acotar l'àmbit d'influència de les fonts de soroll.

3.2.6. Concreció de la proposta d'ordenació d'acord amb la sensibilitat ambiental i la capacitat d'acollida del territori

- Adaptació al medi físic i natural

Tant l'ordenació urbanística proposada com les edificacions que s'hi construeixin d'acord amb les determinacions del planejament s'adaptaran a les característiques pròpies del medi en el qual s'emplacen. El document inicial estratègic analitza detalladament, des de diversos punts de vista, el medi on s'ubica l'actuació del pla director.

- Impacte lumínic

En l'àmbit del Centre direccional hi ha aspectes de relació entre les zones de major protecció E1 i les de menor protecció E4, ja que es dona el cas de convivència de zones d'espais d'interès natural i àrees que passaran a formar part del sòl urbà intensiu.

- Qualitat urbana

Per assolir una proposta de qualitat urbana es proposen diverses mesures transversals:

- o Integració paisatgística de les actuacions previstes.
- o Integració territorial, planificant amb una visió integral els diversos aspectes que configuren l'espai urbà i la seva relació amb l'entorn, especialment pel que fa a la relació amb els teixits urbans existents, el corredor biològic i la resta del sistema d'espais lliures.
- o Qualitat en les xarxes de serveis, dotant a les noves àrees urbanes d'infraestructures d'última generació i d'espais públics d'alta qualitat urbana i ambiental.
- o També comptaran amb espais empresarials i residencials molt diversos, que afavoriran la interacció entre els diferents sectors econòmics i ciutadans.
- o Edificacions innovadores, prenent mesures per afavorir la implantació de sistemes innovadors en el disseny i en la construcció dels nous habitatges i altres edificacions del centre direccional.
- o Integració del patrimoni històric, respectant els elements protegits i adaptant la proposta d'ordenació per fer-los compatibles amb el nou planejament.

- Sensibilitat ambiental i grau d'acollida del territori.

El document inicial estratègic defineix la sensibilitat ambiental amb l'objectiu d'establir quin són els àmbits que permeten amb un major nivell acollir els usos previstos, amb la finalitat de definir les alternatives sobre les zones de menor sensibilitat, o sobre les zones amb major capacitat d'acollida.

El plànol de sensibilitat ambiental s'ha realitzat amb l'addició de múltiples criteris:

- o Medi físic: geomorfologia (pendents i orientacions), hidrologia superficial (rius i rieres)
- o Medi natural: cobertes de sòl, hàbitats d'interès prioritari, espais d'especial protecció.
- o Medi cultural: patrimoni arqueològic i arquitectònic.
- o Medi territorial: usos del sòl, planejament urbanístic, xarxa de camins.

Amb aquesta informació de base s'ha efectuat un treball de diagnosi, identificant els diferents nivells d'aptitud d'acollida per a:

- o La preservació dels valors naturals (molt alta, alta, mitjana i baixa)
- o La implantació d'usos intensius o lligats a l'edificació (molt baixa, baixa, mitjana i alta)

La integració de l'aptitud del territori per acollir usos vinculants a la preservació dels valors naturals i per acollir usos vinculats a l'edificació, permet arribar a un mapa de capacitat

d'acollida. Aquest nou mapa defineix una nova zonificació del territori, identificant cinc classes de sòl:

- o Sòl urbà
- o Sòl apte per a ser urbà
- o Indiferents
- o Sòl apte per a espais verds
- o Espais verds

Finalment, hi ha un sisè nivell de sensibilitat, que fa referència a aquells espais que han estat objecte d'activitats extractives, majoritàriament, i en tots els casos d'abocador, que estan subjectes a estudis de detall i a solucions molt específiques de remei i restauració, per a fer-los compatibles amb els usos previstos.

La intensitat d'aquestes mesures comporta que siguin terrenys, en general, d'alta sensibilitat per a qualsevol dels usos a implantar.

Plànol de sensibilitat ambiental i capacitat d'acollida

- **Consideració dels criteris ambientals específics**

El Document inicial estratègic (DIE), derivat de l'anàlisi dels objectius generals, defineix uns objectius específics que es concreten a partir de la formulació positiva de les mancances actuals de l'espai, i que el planejament hauria de resoldre, així com les directrius de conservació d'aquells espais de major valor.

Des d'una relació bàsica ordenada segons els principals vectors, el DIE relaciona una sèrie d'objectius ambientals, als quals els hi associa un valor de rellevància i per tant de jerarquització.

Sobre aquesta base, estableix indicadors per avaluar les diferents alternatives, així com la bondat del planejament i el seu seguiment. S'estableixen els criteris i objectius ambientals en base als capítols següents:

- o A. Model d'ocupació i ordenació del sòl.
- o B. Cicle de l'aigua
- o C. Ambient atmosfèric
- o D. Gestió de residus

- o E. Biodiversitat, connectivitat ecològica i patrimoni natural

De tots els criteris i objectius definits, la discussió de les alternatives s'ha fet a partir de la millor formulació que resol aquells que s'han considerat estratègics, que concretament són:

- o A.1.1. Adoptar estructures urbanes denses compactes i complexes.
- o A.1.3. Dotar de caràcter estructurador dels sistemes locals d'espais lliures i la continuïtat dels sistemes generals, assignant els usos detalladament en base als àmbits de major valor ambiental.
- o A.1.7. En cas d'existència d'abocadors o de sòls contaminats supeditar qualsevol actuació als criteris de l'agència de residus.
- o C.1.2. Estratègies d'ordenació per mantenir a la població exposada a nivells acústics permesos per la legislació.
- o E.1.1. Introduir criteris de biodiversitat, i una concepció reticular com element de coherència en el disseny dels espais lliures urbans. Preveure la connectivitat dels espais lliures exteriors amb els espais lliures interiors.
- o E.1.2. Qualificar com a zones verdes o espais lliures de indrets de major valor, envoltants de connectors ecològics.

3.3. Directrius per una Ciutat saludable

La planificació urbanística és un element cabdal en la definició del model de ciutat, i aquest té una influència directa a l'hora de fomentar un entorn que faciliti un estil de vida saludable (hàbits, esport, relacions socials, entorn natural i construït, etc.).

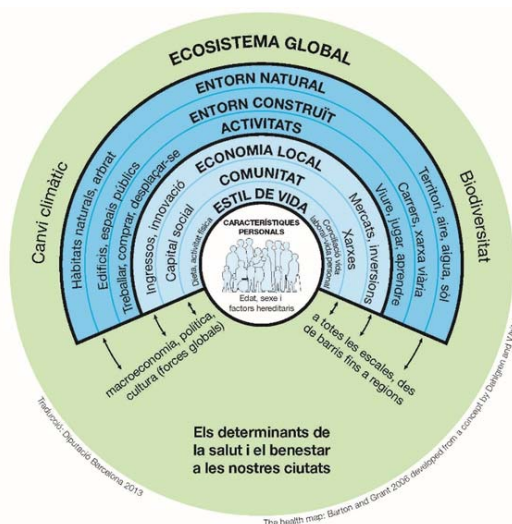
És per això que el Pla director del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès incorporarà entre els criteris de planejament el concepte de Ciutat Saludable, i plantejarà la salut dels seus veïns com a objectiu a assolir mitjançant les diferents actuacions previstes.

En aquest context, el pla director incorporarà no tan sols uns criteris urbanístics saludables, sinó també una selecció d'indicadors i una metodologia de seguiment que permetin la posterior avaluació de les actuacions implementades.

3.3.1. Urbanisme i salut

La salut col·lectiva està en gran part determinada per polítiques alienes al sector sanitari. Els factors socioeconòmics, l'educació i la cultura, les característiques físiques de les ciutats i pobles, els factors ambientals, etc., tenen una incidència sobre la salut i la qualitat de vida de les persones més rellevant que el propi sistema de salut.

El mapa de la salut (Barton and Grant) permet visualitzar la complexitat dels factors que incideixen sobre la salut.

Existeix evidència científica de la relació entre la salut i l'entorn on desenvolupem les nostres vides, però no sempre és fàcil connectar aquesta evidència amb les polítiques concretes que es promouen des de la ciutat pels ciutadans.

Des de la planificació urbanística fins a l'espai públic, els equipaments o els habitatges, tots ells són factors que, d'una manera o d'una altra, incidiran en la salut d'aquells que viuen en un determinat entorn.

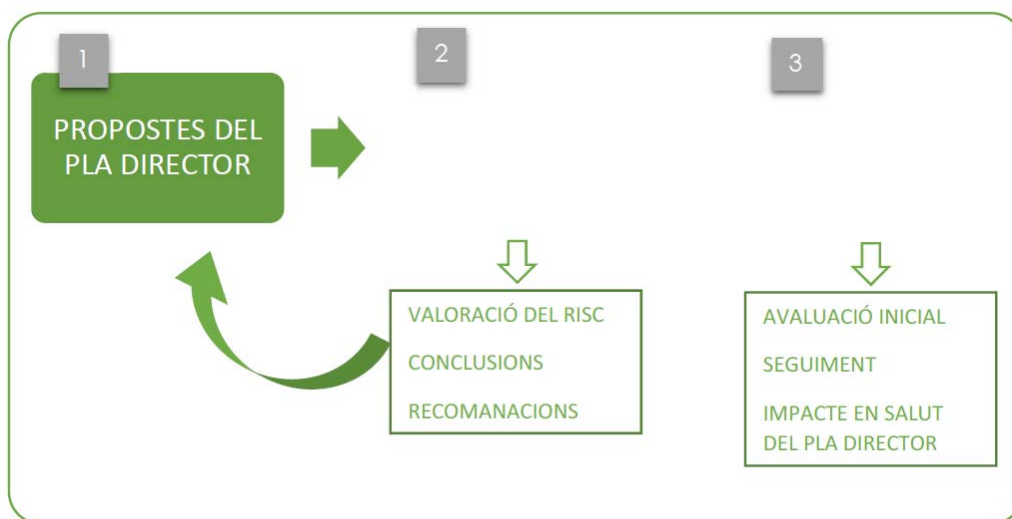
La ciutat saludable passa, per tant, pel foment i la creació d'entorns urbans que animin a la població a viure de forma saludable i que minimitzin aquells factors mediambientals que poden suposar un risc per a la salut de les persones que hi viuen.

La ciutat saludable és el resultat desitjable de la ciutat sostenible. Un concepte de salut concebut de manera holística, i que inclou elements relacionats amb la salut ambiental, la cohesió social, la mobilitat o l'ecologia urbana, entre d'altres.

3.3.2. Metodologia per a la implementació d'indicadors

La metodologia per a implementar uns indicadors de seguiment vàlids per avaluar l'impacte en salut del Pla Director passa per tres etapes successives, que fan possible definir unes estratègies de seguiment i d'autoavaluació del Pla.

El document d'aprovació inicial del Pla incorporarà el detall de cadascuna de les tres fases, així com una primera estimació de l'impacte en salut del Pla Director.

Esquema de la metodologia per a la implementació d'indicadors de salut al Pla Director

- **Caracterització de les propostes del Pla Director**

A partir de les propostes contingudes en el document del Pla Director, s'elaborarà un llistat de les actuacions concretes, desagregades per temes i/o per zones per tal de facilitar-ne el seu anàlisi específic en matèria de salut.

Cada proposta es sintetitzarà en una fitxa que permetrà avaluar el seu impacte a nivell de salut.

- **Identificació dels impactes sobre els determinants de la salut**

A continuació s'identificaran i caracteritzaran els canvis que el planejament podria produir en aquelles qüestions que més capacitat tenen d'influir sobre la salut (*determinants de salut*), de manera que sigui possible prioritzar aquells que poden causar un impacte més gran.

La valoració de la rellevància d'aquests determinants es farà de forma qualitativa, considerant tres aspectes fonamentals dels impactes: la seva probabilitat, intensitat i possible permanència o irreversibilitat.

La identificació dels determinants de salut, així com la seva valoració, ha de permetre extreure les primeres conclusions sobre l'impacte de les propostes contingudes al Pla Director, i així esdevé una eina útil per a incloure recomanacions per a les fases posteriors del seu desenvolupament.

Els determinants de la salut s'agrupen en Factors ambientals, socio-econòmics, de mobilitat o paisatgístics.

- **Identificació dels indicadors**

Un cop els determinants de la salut han estat identificats, s'avaluarà sobre quins indicadors de salut tenen incidència, i per tant es seleccionaran aquells més susceptibles de veure's modificats mitjançant les actuacions derivades del planejament.

La selecció acurada dels indicadors permetrà fer una primera avaluació de la salut en l'àmbit potencialment afectat pel pla director

Així mateix, s'indicarà l'escala adequada per a la seva avaluació i seguiment, les fonts d'informació per a cadascun i es realitzarà una estimació de l'impacte en salut del Pla Director.

- **Impacte en Salut del Pla Director**

La implementació dels indicadors de seguiment del Pla en matèria de salut han de permetre verificar la idoneïtat de les propostes, esdevenint una eina de suport en la presa de decisions posteriors que puguin tenir relació amb el desenvolupament del Pla.

Ahora, disposar d'un seguit d'indicadors i una metodologia per al seu seguiment i avaluació, permetrà reflexionar sobre l'impacte final de les propostes en matèria de salut.

3.3.3. Determinació d'objectius

Des del punt de vista de la salut global, són diversos els àmbits determinats per la planificació urbanística que generen un impacte sobre els determinants de la salut: Espais Lliures, Cohesió social, Equipaments, Habitatge, preservació enfront els riscos o Mobilitat en són exemples.

A continuació es detallen les línies estratègiques principals de cadascun d'aquests àmbits en matèria de salut

- **Espais lliures**

L'espai públic és un dels principals indicadors de la qualitat urbana, i té un paper destacat en la millora de la salut física i mental dels ciutadans. L'objectiu ha de ser el d'aconseguir una xarxa d'espais públics ben equipats i interconnectats, que facilitin una vida quotidiana activa i proporcionin espais lliures per a fer activitat física i esport.

Més concretament, a nivell d'espais verds, es planteja la interconnexió de les diferents tipologies d'espais: verds naturals, verds urbans i el foment del verd a l'edificació.

En matèria de gestió, el Pla Director potencia la "infraestructura verda", actuant en 5 eixos principals: la restauració ecològica (conservació del corredor verd, restauració de cursos fluvials, restauració de boscos, permeabilització d'infraestructures viàries i restauració de sòls ocupats per antigues activitats no compatibles), l'aplicació de solucions basades en la natura

(sistemes de drenatge naturalitzats, projecte de bassa de laminació naturalitzada, promoció de la infraestructura verda en les edificacions), la gestió ecològica d'espais verds i sectors pendents d'edificar (manteniment d'hàbitats i conreus, pràctiques ecològiques de jardineria, recuperació d'arbres singulars), el suport a l'agricultura i la xarxa d'itineraris saludables/pedagògics.

Per altra banda, el Consorci del Parc de Collserola i l'AMB estan redactant un Pla Especial del Parc de Collserola que defineix els usos d'aquest Parc.

- **Cohesió Social i Habitatge**

El planejament planteja un conjunt harmònic de zones on les àrees empresarials i residencials conviuen amb les destinades a conreus, torrents, rius i boscos, i on es conserva un extens connector ecològic.

La barreja i mixticitat dels usos i els espais forma part de la gènesi del Pla Director.

La cohesió social passa per afavorir la mixticitat d'usos i tipologies, fomentant un teixit ric i divers que, en la mesura del possible, propicia la relació dels seus habitants, evitant el seu aïllament físic i social. Són diversos els indicadors de salut psicològica que es veuen influenciats per aquests paràmetres.

En aquest sentit, un dels objectius del Pla Director és promoure la ciutat complexa, generant zones amb habitatge, oficines, espais per treballar, escoles, serveis públics i espais lliures.

Els assentaments residencials i d'activitats econòmiques constitueixen un model de creixement natural i continu de l'actual nucli urbà, evitant la formació d'àrees residencials desconnectades funcionalment de l'actual sistema urbà.

- **Equipaments**

El Pla proposa reserves que faciliten plantejaments integrats entre equipaments i espais lliures; buscant la simbiosi entre ambdós sistemes, optimitzant la relació entre uns i altres i generant una xarxa complexa en favor de la mobilitat sostenible.

En aquesta mateixa línia s'integra la proposta de situar equipaments en la planta baixa de zones residencials.

El sòl d'equipaments serveix, així mateix, per a relacionar la nova part residencial amb el nucli urbà de Cerdanyola, cohesionant ambdós teixits.

- **Mobilitat**

Pel que fa a l'estructura bàsica de la vialitat de l'àmbit del Pla Director, es mantenen els vials ja executats en el decurs de planejaments anteriors, incorporant i prioritzant la xarxa per a vianants i ciclistes en tots els itineraris principals.

La urbanització d'aquests itineraris tous, que connecten els equipaments, ha de permetre la creació de recorreguts arbrats que fomentin els desplaçaments en modes de transport no motoritzats.

- **Preservació enfront els riscos**

La proposta d'ordenació té com a objectiu garantir la preservació enfront els possibles riscos naturals i tecnològics, especialment els que puguin venir com a conseqüència de la contaminació acústica; el risc d'inundació; els sòls de reblliments, dipòsits i activitats industrials extingides; el risc d'incendi forestal; l'impacte lumínic; la contaminació atmosfèrica i el risc químic.

El Pla pren mesures en cadascun d'aquests àmbits, tal com recull la memòria d'ordenació

4. Síntesi de les alternatives considerades

4.1. Consideracions generals

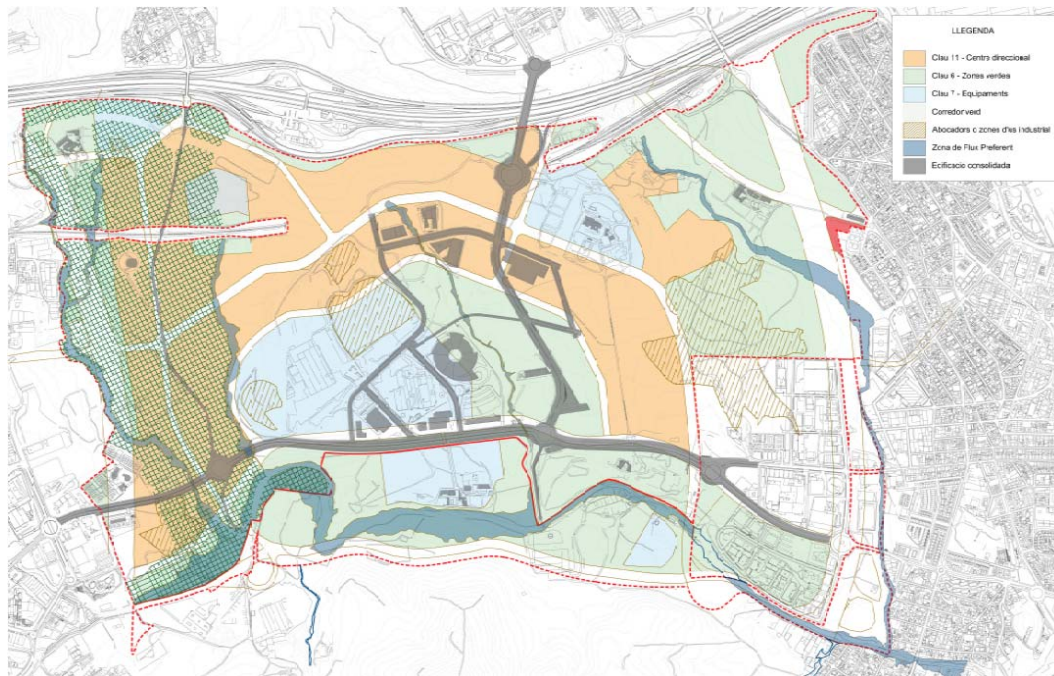
Aquest apartat descriu les diferents alternatives plantejades amb l'objectiu de triar la proposta capaç de respondre de la manera més efectiva i coherent a les problemàtiques ambientals, a la configuració de la xarxa viària bàsica i als diferents models d'assentaments estudiats.

Es valora la capacitat de respondre a aquests tres conceptes atenent a l'equilibri potencial que l'ocupació territorial i el seu sistema viari i els espais lliures considerats puguin vertebrar una millor proposta d'ordenació de l'àmbit.

Diferents models han convergit en la formulació del planejament en l'àmbit del Centre Direccional, en referència a l'ordenació interior i de relació amb el seu entorn, des de l'any 1976 fins a l'actualitat.

- **Alternativa 0**

Es planteja en primer lloc l'alternativa 0, però amb les circumstàncies de que quan esdevingui ferma alguna de les sentències anul·latòries del PDU 2014, el planejament vigent serà el PGM 1976 i posterior Revisió del Programa d'actuació dels anys 1988-1992, que comportà la desprogramació del sector, i el PTMB que recull les propostes desenvolupades l'any 2005/2008, fa que es superposin dos models substancialment diferents en el mateix àmbit, i es generin contradiccions. Pel que fa a les zones ja desenvolupades, també es donen contradiccions amb el PGM. Per tant aquestes circumstàncies (i altres que s'expliquen al DIE) invaliden el desenvolupament de l'alternativa 0.

Esquemàticament, els models desenvolupats, ajustats als condicionants exposats i en resposta als objectius i directrius definides, es prenen de base per la formulació de les noves alternatives d'ordenació:

- **Alternativa 1**

Model basat en l'ordenació definida en el PGM (1976-1990), ajustat als condicionants i preexistències actuals. Retorna la centralitat a la relació entre Cerdanyola i Sant Cugat, mantenint però les transversalitats derivades de la connectivitat ecològica, i les infraestructures.

Esquema de l'Alternativa 1

- **Alternativa 2**

Model basat en l'ordenació definida en el planejament de 2001-2002, que concretava la primera modificació del PGM en aquest àmbit, ajustat als condicionants i preexistències actuals. Proposa la centralitat de l'habitatge en l'eix del Castell, mantenint la relació amb la UAB a través de l'eix de la Ciència, amb activitat i terciari, i la continuïtat, també cap el nord del Parc Tecnològic, fent el cosit amb la trama de Cerdanyola a través d'activitat de terciari, d'equipaments i espais lliures, relacionats aquests últims amb el torrent de Can Magrans.

Esquema de l'Alternativa 2

- **Alternativa 3**

Model basat en l'ordenació establerta en els planejaments de 2005-2008, i continuada en el PDU-2014, ajustat als condicionants i preexistències actuals. Manté i desenvolupa el model dels planejaments esmentats, reforçant el lligam amb l'UAB a través de l'eix de la Ciència i es potencia el cosit amb Cerdanyola a través de l'habitatge. Té especial importància el paper de l'avinguda, projecció de la reserva metropolitana dels túnels d'Horta, que ha de tenir una gran vocació urbana amb una escala de ciutat i que ha de relligar amb els equipaments i els desenvolupaments residencials de Cerdanyola que fan de límit amb el Centre Direccional.

Esquema de l'Alternativa 3

Val a dir, que hi ha elements transversals a totes les alternatives, llevat de la 0, que es mantenen, i que de fet són:

- Connectivitat ecològica
- Zones de Flux preferent, lligat als torrents.
- Els dipòsits de residus i àmbits amb sòls contaminats, molts d'ells ja restaurats i en vies de restauració.
- Sòcol amb el parc de Collserola, fins al límit amb la riera de Sant Cugat, que es manté com un gran espai lliure, de caràcter territorial, malgrat pugui acollir algun equipament a l'aire lliure compatible amb els espais oberts.

Cadascuna d'aquestes alternatives, com a model d'ordenació, té l'objectiu de resoldre de la millor manera possible els condicionants ambientals i les preexistències, i per tant, totes tenen validesa i es podrien desenvolupar.

La discussió o avaluació de les diferents alternatives plantejades es farà en base a la millor adequació o resolució d'aquells criteris que s'han definit com a prioritaris.

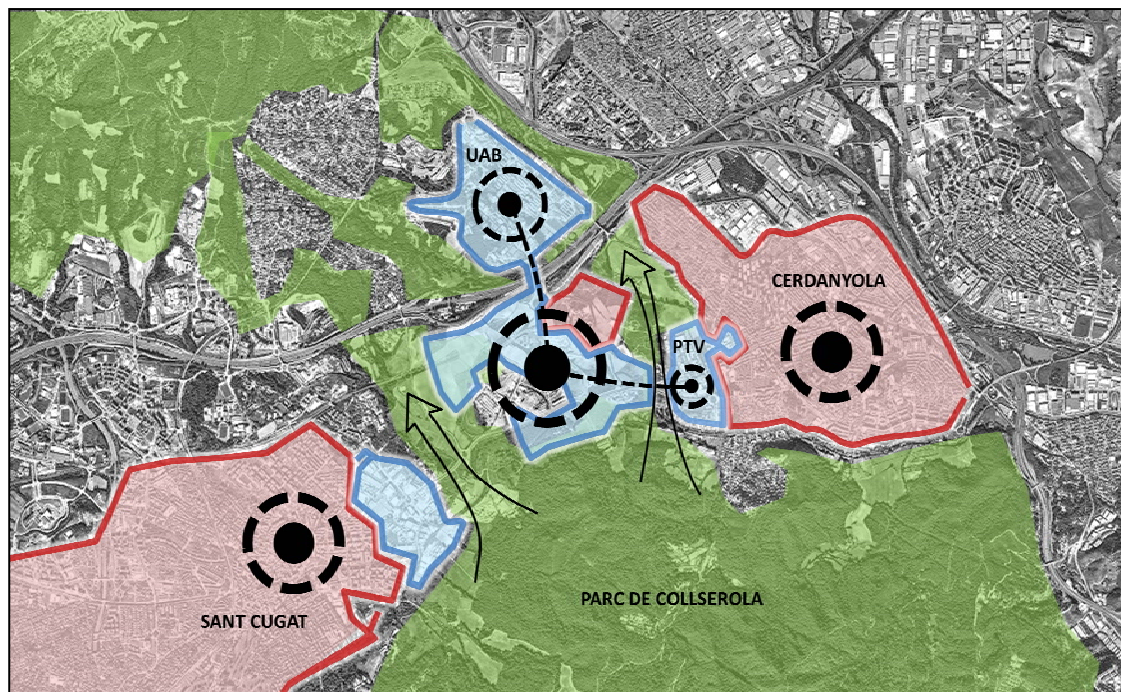
Per tal de facilitar la formulació i discussió de les alternatives, es reflecteix únicament una simplificació de zones i sistemes, diferenciant: espais lliures públics, espais lliures privats, indústria neta, residencial, i equipaments estratègics (no incloent encara una reflexió específica dels equipaments de proximitat).

A continuació es detallen les diferents alternatives plantejades tenint en compte els criteris generals i específics comuns, i els diferents models d'ordenació considerats.

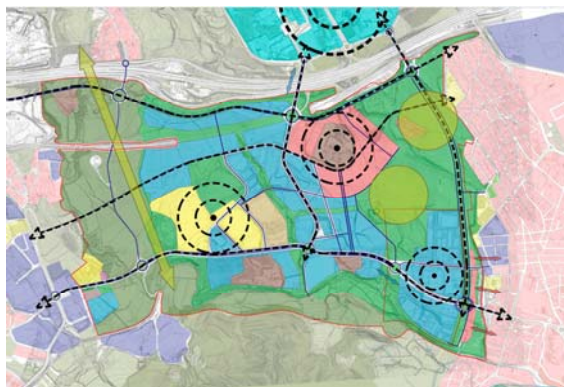
4.2. Alternativa 1

- Estructura general de l'ordenació

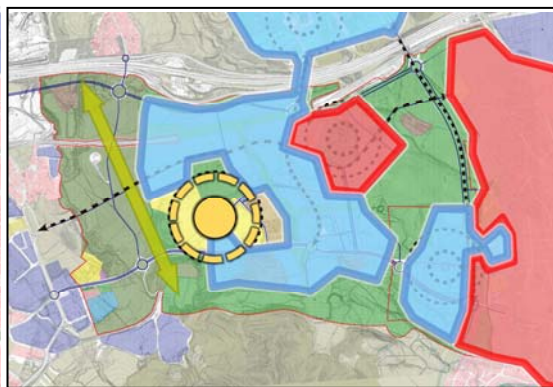
L'estructura general de l'ordenació de l'alternativa 1 parteix del model del Pla general metropolità de Barcelona, adaptant-lo a les preexistències i condicionants detallats a l'apartat 2 del present document.

Esquema de l'estructura orgànica general

Esquema de relacions funcionals

Esquema d'equipaments principals

El centre direccional es configura com a element urbà de connexió entre les ciutats de Cerdanyola i Sant Cugat i la Universitat Autònoma de Barcelona, amb un marcat perfil centralitzador i estructurador. D'aquesta manera, l'ordenació assumeix aquesta nova centralitat situant les diverses zones d'una manera equidistant entre els diferents pols.

La relació amb Cerdanyola i Sant Cugat s'estableix a través de dues grans zones verdes que connecten amb el parc de Collserola. Per completar aquesta funció estructuradora, també es preveu completar la xarxa viària amb un important eix central i transversal que relligui aquestes dues poblacions passant per la part central del centre direccional.

- **Configuració dels sistemes i les zones**

Els aprofitaments acompanyen a la vialitat amb cinc grans eixos, incloent les preexistències:

- L'eix de l'avinguda de la ciència.
- Un eix que es traça per l'àmbit central del sector, unint Cerdanyola i Sant Cugat.
- Tercer eix paral·lel a l'eix de la ciència resseguint la carretera BV-1414.
- Quart eix també paral·lel a l'eix de la ciència, però a la seva part oriental, entre Can Planes i Cerdanyola.
- L'eix existent desdoblant de la BV-1413, sustenta aprofitaments en els dos extrems en continuïtat amb els eixos configurats per la carretera BV-1414 i l'avinguda de la ciència que són perpendiculars.

Els espais lliures estratègics se situen en tres grans zones:

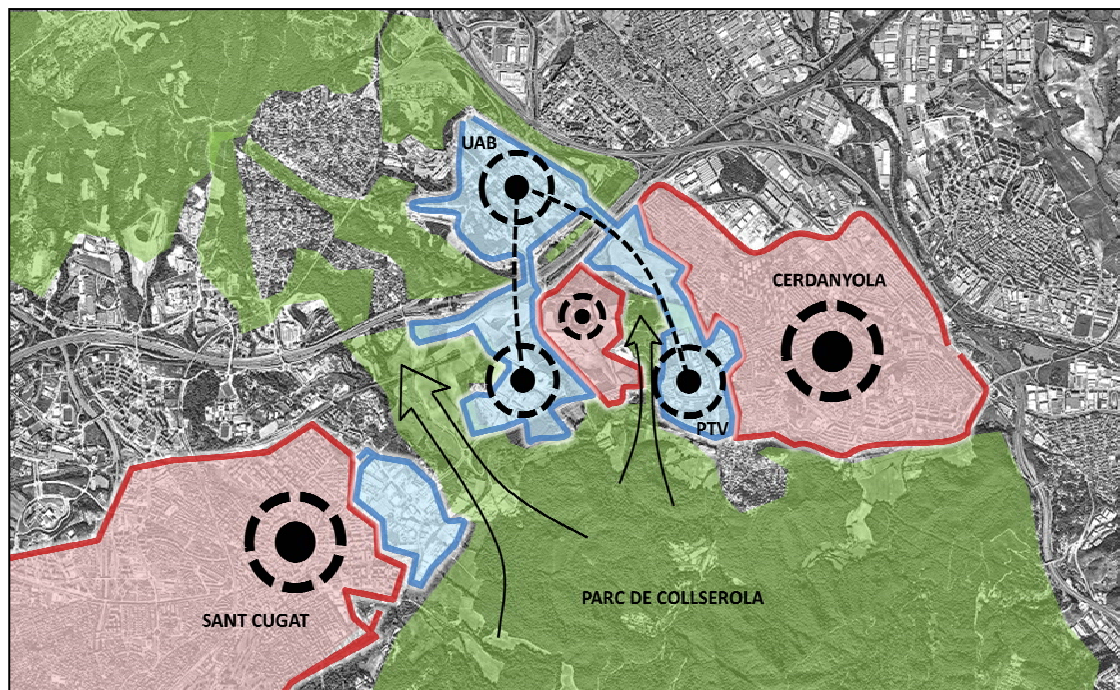
- En la part sud de l'àmbit, una gran franja d'espais lliures amb terrenys que formen part del Parc Natural de Collserola. Aquest sistema és comú a totes les alternatives.
- En la part est, s'incorpora com a element central l'àmbit ocupat per l'antic abocador de Can Planes, on els estudis desenvolupats admeten l'ús d'aquest sòl com a espai lliure. En aquesta alternativa s'amplia aquesta zona verda cap al nord fins al límit de l'autopista.
- En la franja oest de l'àmbit, es reserva una gran zona d'espais lliures coneguda com a Corredor verd que connecta el Parc Natural de Collserola cap al nord, a la zona de Can Fatjó. Aquesta reserva, amb algunes variacions, també és comuna a totes les alternatives.
- I en una part central, situada en l'àmbit del dipòsit controlat Elena, una altra gran zona verda envoltada d'equipaments.

Els equipaments estratègics se situen en la part central de l'àmbit, junt el Sincrotró, remarcant així el caràcter de nova centralitat proposat en el model d'ordenació d'aquesta alternativa.

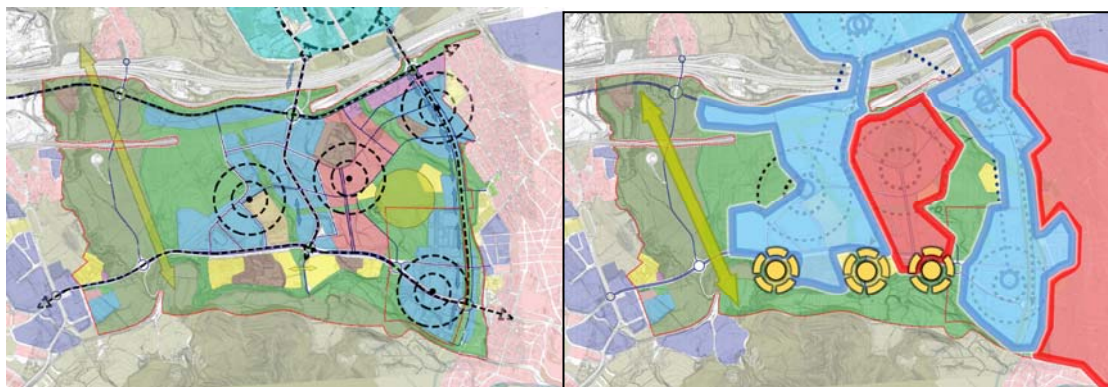
4.3. Alternativa 2

- Estructura general de l'ordenació

L'estructura general de l'ordenació de l'alternativa 2 pren com a referència el model definit en el planejament de 2002, adaptant-lo a les preexistències i condicionants actuals definits a l'apartat 2 de la memòria.

Esquema de l'estructura orgànica general

Esquema de relacions funcionals

Esquema d'equipaments principals

A diferència de la primera alternativa, en aquest cas, el centre direccional s'estableix com a una nova centralitat formada per un sistema multi nodal.

Un primer pol de centralitat és el nou creixement residencial situat entorn del Castell de Sant Marçal. Un altre, és el format per les activitats econòmiques, relacionades amb la Universitat Autònoma a través de les vialitats principals. I el tercer pol i més important, les zones verdes i equipaments, situats de manera estratègica per tal de garantir, entre altres aspectes, la bona funcionalitat de la mixtura dels usos previstos.

- **Configuració dels sistemes i les zones**

En aquesta proposta les zones bàsiques de creixement es concreten en:

- Pel que fa al teixit residencial, se situa una gran àrea principal corresponent als voltants del Turó del Castell, en els seus vessants est, sud i oest.
- La implantació de les àrees d'activitats és resolta mitjançant l'ocupació de dos nuclis-eixos principals: el primer, situat al voltant del sincrotró i fins a connectar amb la Universitat Autònoma; i el segon, ubicat sobre l'eix nord-sud més proper al nucli urbà de Cerdanyola del Vallès, que connecta el Parc Tecnològic amb la Universitat Autònoma.

Pel que fa als espais lliures estratègics, aquests s'ubiquen:

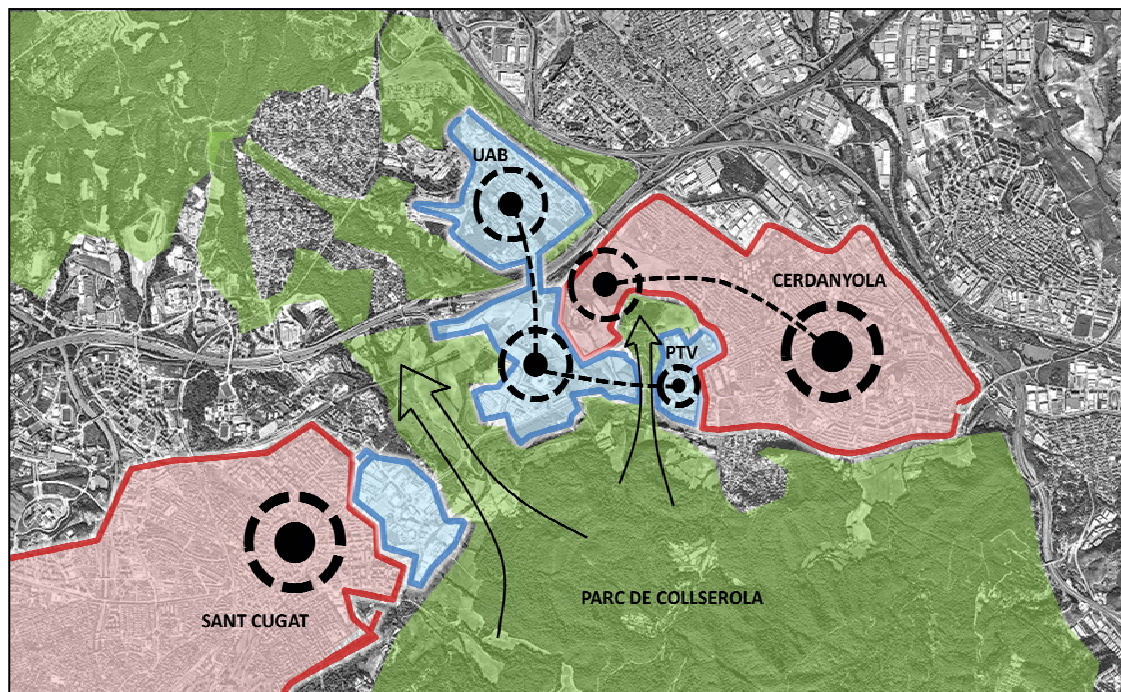
- En la part sud de l'àmbit, una gran franja d'espais lliures amb terrenys que formen part del Parc Natural de Collserola. Aquest sistema és comú a totes les alternatives.
- En la part est, s'incorpora com a element central l'àmbit ocupat per l'antic abocador de Can Planes, on els estudis desenvolupats admeten l'ús d'aquest sòl com a espai lliure.
- En la franja oest de l'àmbit, es reserva una gran zona d'espais lliures coneguda com a Corredor verd que connecta el Parc Natural de Collserola cap al nord, a la zona de Can Fatjó.

Els equipaments estratègics se situen en la franja sud de l'àmbit, entre la riera de Sant Cugat i la carretera BP-1413, com a element de transició entre el Parc Natural de Collserola i el centre direccional.

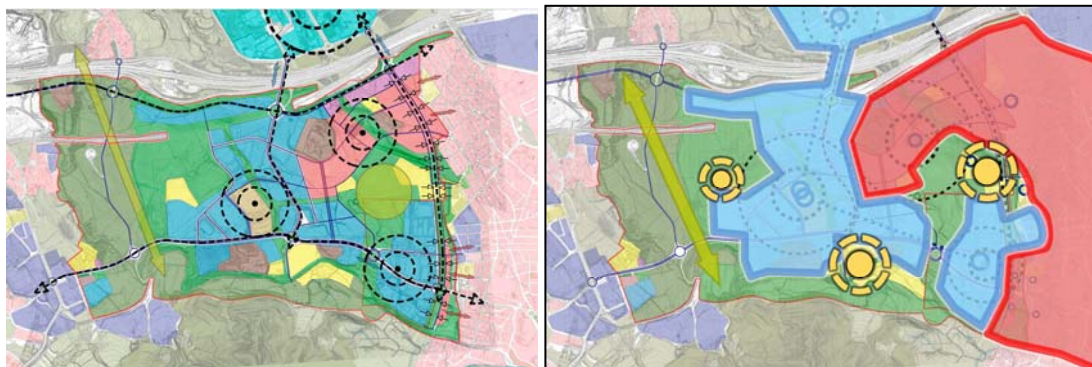
4.4. Alternativa 3

- Estructura general de l'ordenació

L'estructura general de l'ordenació de l'alternativa 3 es basa en el model d'ordenació del planejament iniciat el 2005-2008 i culminat amb el PDU-2014, adaptant-la als condicionants i preexistències detallats a l'apartat 2 de la memòria.

Esquema de l'estructura orgànica general

Esquema de relacions funcionals

Esquema d'equipaments principals

L'ordenació es compacta i s'agrupa responenent al que té en el seu entorn més immediat. D'aquesta manera, es diferencien tres àrees:

- El corredor verd, com una gran franja de sòl lliure en la zona oest del sector.
- El parc de la ciència, en relació directa amb la Universitat Autònoma de Barcelona mitjançant l'Avinguda de la Ciència, i en connexió amb el Parc Tecnològic.
- El barri residencial, com a creixement natural del nucli de Cerdanyola, en la zona est del sector.

- **Configuració dels sistemes i les zones**

En aquesta proposta les zones bàsiques de creixement es concreten en:

- El nou teixit residencial s'estableix en clara continuïtat espacial entre el nucli urbà i la zona del turó del Castell de Sant Marçal.
- L'activitat econòmica en una única i gran àrea sobre l'Avinguda de la Ciència i sobre la carretera BV-1414 fins a connectar amb el Parc Tecnològic.

Els espais lliures i xarxa viària d'aquesta alternativa es configuren:

- Els espais lliures de forma molt similar a l'alternativa 2 es distribueixen en tres gran espais: la zona del Corredor verd, la del Parc de Collserola i la de l'antic abocador de Can Planes.
- El model de xarxa viària mallada que es formula com a suport de l'organització de les àrees edificables i del sistema d'espais lliures és clarament axiat segons dos subsistemes de 4 vies longitudinals O-E i de 5 transversals N-S, que en conjunt garanteixen no només una intensa i diversificada continuïtat amb les trames urbanes preexistents, sinó també una més clara lectura del nou creixement com a eixample-extensió de ciutat, geomètricament modulada per la necessària adaptació a una topografia complexa.
- A banda dels vials principals esmentats en el punt anterior, es proposa tot un seguit de carrers de prioritat invertida que molts d'ells tenien el seu origen en carrers de la trama urbana existent. La voluntat que tinguin aquest caràcter és la de afavorir la mobilitat sostenible (a peu i en bicicleta) dels barris limítrofs al Centre Direccional.

Els equipaments estratègics es reparteixen per l'àmbit com a elements de transició entre els principals espais lliures i els nous creixements previstos.

4.5. Justificació de l'alternativa seleccionada

Un cop analitzades i comparades les diverses alternatives plantejades, se'n dedueix que l'opció que dona una millor resposta als objectius i criteris establerts és l'alternativa 3. Constitueix l'opció que, en el seu conjunt, planteja un major nivell de coherència i de capacitat d'encaix territorial, en concret:

- Millor relació i integració entre les àrees especialitzades (UAB - Parc de la ciència – Parc Tecnològic del Vallès) i les zones residencials.
- Millor distribució dels equipaments estratègics, donant servei al territori d'una manera més repartida i estructurada.
- Millor relació entre l'ocupació de sòl i l'índex d'edificabilitat resultant en aplicar el programa funcional requerit.
- Des de la perspectiva mediambiental, i segons es desprèn de Document inicial estratègic, l'alternativa d'ordenació proposada també és la que s'ajusta més als requeriments ambientals de l'àmbit.

5. Descripció de les característiques bàsiques de la proposta

5.1. Descripció de l'ordenació proposada

5.1.1. Sistemes

Esquema de l'estructura dels sistemes de l'ordenació proposada

- **Sistema d'espais lliures**

Pel que fa als espais lliures es proposa un sistema de espais verds públics que, com a base, recull els objectius de connectors ecològics i d'espais lliures en coherència amb la matriu territorial que proposa el PTMB. Aquests espais principals es complementen amb d'altres sòls que per la seva importància ambiental es mantenen i integren en l'ordenació com a espais lliures.

Es determina la configuració, en termes de corredor natural, d'un espai de transició entre l'espai extens del PEIN de Collserola i els àmbits més interiors de can Domènec i de can Camps. Tot i les limitacions de l'actual barrera definida per la AP-7 i la B-30, el desplegament acurat del sector haurà de precisar i acotar les mesures de correcció.

Aquest espai corredor, s'emplaça en els terrenys més adients per tal de garantir una dinàmica mediambiental i de potencialitat pròpia. Per aquesta finalitat, es determina l'espai comprès entre el torrent del Castell de Sant Marçal i Xercavins fins al torrent de can Fatjó, com els elements morfològics definidors espacialment d'aquest corredor.

Per garantir el manteniment i la millora de les característiques ambientals d'aquest espai s'establiran mesures dirigides a:

- Manteniment del mosaic agroforestal.
- Restauració dels espais degradats per raó de les implantacions o usos inconvenients des de la perspectiva mediambiental que es pretén.
- Definició dels elements de garantia pel que fa a la permeabilitat i compatibilitat amb les infraestructures, especialment viàries, que el creuen.
- Restauració de ribera en els marges de torrents i rieres, mantenint els traçats originals.
- Adaptació amb la permanència d'algunes edificacions singulars, com és el cas de la masia de can Fatjó dels Xiprers i el seu entorn immediat.

Així mateix, es reserva una gran franja d'espais lliures destinats a la protecció i recuperació de la riera de Sant Cugat com a parc fluvial. La concreció de la proposta tindrà especial atenció als requeriments ambientals donada la seva situació.

En la part est de l'àmbit es proposa recuperar com a parc central els sòls ocupats per l'antic abocador de Can Planes, el qual, segons els diversos estudis desenvolupats, admet l'ús d'aquest sòl com a d'espai lliure. Aquest nou parc, donada la seva grandària i centralitat, esdevindrà un important parc per al conjunt del municipi de Cerdanyola del Vallès.

Pel que fa als torrents que discorren per l'àmbit, aquests seran mantinguts, recuperats i integrats en la major part possible com a espais lliures estructurants.

La resta d'espais lliures que complementaran aquests espais estructurants seran concretats en l'ordenació proposada pel pla director.

- **Sistema viari**

La modulació i emplaçament de la vialitat, mitjançant la seva adequació a la morfologia del territori i la seva compatibilitat amb el sistema d'espais lliures, ha estat determinant per a la definició de la xarxa viària bàsica proposada. Es concep com un nou eixample els carrers del qual s'adaptin a l'orografia ondulada del terreny.

Es proposa l'establiment d'un sistema de vialitat bàsica sensiblement ortogonal i orientada segons el sentit nord-sud i est-oest, i integrada pel conjunt de vies identificades en els plànols d'ordenació com a vies bàsiques del sector i que, mitjançant el sistema de vies complementàries que determinarà el pla director, constituïran el conjunt del sistema viari que garantirà el nivell adequat de connexió entre l'actual nucli urbà i el nou sector a on es potencien molt els modes sostenibles (vials de prioritat invertida i carrils bici a tots els vials de la xarxa de vials convencionals). La voluntat és que la vialitat del nou sector aprofundeixi en la relació amb la trama urbana existent, alhora que també es reforça i garanteix una millor connexió de la Universitat Autònoma amb l'actual Parc Tecnològic recolzant-se en l'avinguda de la ciència i en la futura Rambla dels Gorgs (Av. de la Universitat Autònoma).

- **Sistema d'equipaments**

Pel que fa als equipaments estructurants es proposa reservar tres grans zones: una primera, ubicada on se situa la major part dels nous usos residencials i en connexió amb el nucli urbà de Cerdanyola; una segona, situada al sud de l'àmbit a la intersecció entre la carretera BP-1413 i l'avinguda de l'eix de la ciència, d'entrada al parc de Collserola; i una tercera, adjacent al corredor verd i al parc de la ciència.

Aquests àmbits d'equipaments estructurants es complementaran amb d'altres de menor dimensió distribuïts estratègicament per oferir serveis de proximitat a les diverses zones.

5.1.2. Zones

Esquema de l'estructura dels sistemes de l'ordenació proposada

- **Usos residencials**

Els assentaments residencials se situen en la part nord-est de l'àmbit. Constitueixen un model de creixement natural i continu de l'actual nucli urbà i, en conseqüència, eviten la formació d'àrees residencials isolades i desconnectades funcionalment de l'actual sistema urbà.

Pel que fa a donar una major complexitat dels usos, s'estudiarà de quina manera es pot donar una major flexibilitat en les zones residencials.

- **Usos d'activitat econòmica**

Pel que fa als usos d'activitats i els propis de l'anomenat Parc de la Ciència, es proposa que siguin usos preferentment relacionats amb les noves tecnologies, així com aquells complementaris o que puguin donar-hi suport, com és el ventall d'activitats i serveis, que haurà de detallar el pla director urbanístic des de la flexibilitat normativa que ha de garantir la idoneïtat de l'oferta de sòl i la regulació dels usos d'activitats admesos, atenent al continuat canvi de requeriments i evolució que aquests requereixen al llarg del temps. Aquesta major flexibilitat haurà de comportar allò que també és un objectiu del pla: no generar barris estancs d'un ús exclusiu, pensar en la complexitat i integració d'usos a la ciutat.

Així mateix, es proposen dues zones destinades prioritàriament a usos terciaris, ubicades: l'una a la part sud de l'eix del Castell de Sant Marçal; i l'altra, a la part nord-oest de l'àmbit. Aquesta darrera zona, se situa en una posició estratègica dins l'àmbit com a façana a la AP-7 / B-30.

Complementàriament, es preveu una zona prioritàriament destinada a ús comercial situada a la part nord-est de l'àmbit a tocar del nucli de Cerdanyola del Vallès, i de manera adjacent a la futura estació intermodal i que disposa d'una molt bona connexió viària amb l'entorn urbà més immediat, ja que se situa en l'encreuament de dues futures vies importants (la futura nova rambla i el vial-ronda est-oest).

- **Verds privats**

Es preveuen diverses zones repartides per l'àmbit destinades a verds privats. S'hi ubiquen allà on hi ha patrimoni arquitectònic existent, compatible amb el nou planejament. La seva funció és la de garantir una correcta adaptació urbana dels elements a conservar amb les noves edificacions, admetent-hi una part per completar amb nous aprofitaments.

- **Dades generals**

L'ordenació detallada del sector que definirà el pla director no superarà l'índex d'edificabilitat bruta de 0,56 m²st/m²sòl. Com s'ha esmentat, l'ús global del sector serà mixt, combinant usos residencials amb no residencials (parc de la ciència, terciari).

La concreció dels aprofitaments es detallaran en el pla director, prenent com a referència els objectius i les directrius d'aquest document d'objectius i propòsits, i avanç de planejament.

5.2. Descripció de la proposta en relació amb l'execució del planejament

L'execució del present Pla director urbanístic estarà condicionada per diverses particularitats, conseqüència dels antecedents urbanístics de l'àmbit:

En primer lloc, els terrenys inclosos en l'àmbit d'aquesta proposta que d'acord amb el PDU de l'any 2014 formaven part del sector Parc de l'Alba, han estat objecte d'un procés de gestió urbanística que va concloure amb l'aprovació i inscripció del Projecte de reparcel·lació. Per contra, els terrenys del sector Can Costa delimitat en el citat Pla director no han estat subjectes a cap transformació per la gestió urbanística.

De la mateixa manera, els terrenys inclosos al Parc de l'Alba han estat objecte d'una important actuació d'urbanització, tot i que inacabada, mentre que el sector de Can Costa no s'ha iniciat el procés de transformació material del sòl.

Aquestes circumstàncies específiques i singulars que concorren en l'àmbit justifiquen que per a l'execució de les determinacions que estableixi el Pla director urbanístic es tindran en compte els següents criteris:

- El pla director delimitarà un o varis sectors per facilitar la seva ordenació i desenvolupament, determinant el sistema d'actuació que correspongui.
- El pla podrà, a la vista de les situacions prèvies i preexistències, delimitar un o varis polígons d'actuació, possibilitant la delimitació posterior atenent a les diverses circumstàncies jurídiques i materials del sòl.
- El pla possibilitarà que els instruments de gestió que l'executin tinguin en compte la necessària regularització de finques i l'obligació de participar en l'equidistribució de les càrregues derivades d'aquest Pla director, tenint en compte en tot cas les càrregues ja assumides.

Barcelona, abril 2018

Crèdits

La redacció del *Document d'objectius i propòsits, i Avanç del Pla director urbanístic del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès*, ha estat efectuada pels tècnics de la Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme i de l'Institut Català del Sòl, els quals han comptat amb l'estreta col·laboració del Consorci urbanístic del Centre direccional de Cerdanyola del Vallès.

Complementàriament, per a la Redacció de la documentació ambiental (DIE) del Document d'objectius i propòsits, i Avanç del Pla director urbanístic s'ha comptat amb el suport de la consultoria Mediambiental: IGREMAP, SL Ignasi Grau Roca, enginyer agrònom